

PSALMII

După Biblia și Psaltirea apărute până la 1914, care au ca bază de traducerea Septuaginta. Aranjarea stihurilor s-a făcut după Psaltirea apărută cu binecuvântarea Bisericii Ortodoxe Grecești

CATISMA ÎNTÂI

PSALMUL 1

Psalm al lui David; nescris deasupra la evrei.

1. Fericit bărbatul (omul) care n-a umblat în sfatul necinstitorilor, și în calea păcătoșilor n-a stătut și pe scaunul pierzătorilor n-a șezut.
2. Ci în legea Domnului e voia lui și în legea Lui va cugeta ziua și noaptea.
3. Și va fi ca pomul cel răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa și frunza lui nu va cădea, și toate câte ar face vor spori.
4. Nu așa necinstitorii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.
5. Pentru aceasta nu se vor scula necinstitorii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.
6. Că știe Domnul calea dreptilor iar calea necinstitorilor va pieri.

PSALMUL 2

Psalm a lui David; nescris deasupra la evrei.

1. Pentru ce s-au întărâtat neamurile, și popoarele au cugetat cele deșarte?
2. Stătut-au de față împărații pământului, și boierii s-au adunat împreună asupra Domnului și asupra Unsului Său.
3. Să rupem legăturile lor, și să lepădăm de la noi jugul lor.
4. Cel ce locuiește în ceruri va râde de dânșii, și Domnul îi va batjocori pe ei.
5. Atuncea va grăi către dânșii întru urgia Sa, și întru mânia Sa îi va tulbura pe ei.
6. Iar Eu sunt pus împărat de Dânsul, peste Sion muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului.
7. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

8. Cere de la Mine, și voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și biruința Ta marginile pământului.
9. Paște-vei (Păștori-vei) pe ei cu toiag de fier, ca vasele olarului zdrobi-vei pe dânșii.
10. Și acum, împărați înțelegeți; învățați-vă toți care judecați pământul.
11. Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați Lui cu cutremur.
12. Luați învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.
13. Când se va aprinde degrab mânia Lui, fericiți toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

PSALMUL 3

Psalm a lui David, când fugea de la fața lui Abesalom fiul său.

1. Doamne, ce s-au înmulțit cei ce mă necăjesc? Mulți se scoală asupra mea.
2. Mulți zic sufletului meu: "Nu este mântuirea lui, întru Dumnezeuul lui!"
3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.
4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-a auzit din muntele sfânt al Lui.
5. Iar eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.
6. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.
7. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.
8. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule (*de trei ori*).
Doamne miluiește (*de trei ori*).
Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!

PSALMUL 4

Întru sfârșit, în laude; psalm a lui David.

1. Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeu dreptății mele; întru necaz m-ai desfătat.
2. Milostivește-Te (Îndură-Te) spre mine și ascultă rugăciunea mea.
3. Fii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?
4. Și cunoașteți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.
5. Mâniați-vă și nu păcătuiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.
6. Jertfiți jertfa dreptății, și nădăjduiți spre Domnul.
7. Mulți zic: „Cine va arăta nouă cele bune?” Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.
8. Dat-ai veselie în inima mea; din rodul grâului, vinului și al untului de lemn al lor ce s-au înmulțit.
9. În pace împreună mă voi culca și voi dormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde m-ai așezat.

PSALMUL 5

Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare; psalmul lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea.
2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeu meu.
3. Căci către Tine mă voi ruga, Doamne; dimineața vei auzi glasul meu.
4. Dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea; că Dumnezeu, Cel ce nu voiește fărădelegea, ești Tu.
5. Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește; nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi.
6. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea; pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna.
7. Pe bărbatul sânghiurilor și vicleanul urăște Domnul.
8. Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închinamă-voi spre Sfântă Biserică Ta, întru frica Ta.
9. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea.

10. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă.
11. Mormânt deschis grumazul lor, cu limbile lor vicleneau; judecă-i pe ei, Dumnezeule.
12. Să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, leapădă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne.
13. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, și Te Vei sălășlui întru dânșii.
14. Și se vor lăuda întru Tine toți cei ce iubesc numele Tău, că Tu vei binecuvânta pe cel drept.
15. Doamne, cu arma bunivoiri ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 6

Întru sfârșit, în laude, pentru al optulea veac; psalmul lui David.

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă pedepsești.
2. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele, și sufletul meu s-a tulburat foarte; și Tu, Doamne, până când?
3. Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta.
4. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine; iar în iad cine se va mărturisi Ție?
5. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.
6. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, învechitu-m-am întru toți vrăjmașii mei.
7. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.
8. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.
9. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei, să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

PSALMUL 7

Psalmul lui David, pe care l-a cântat Domnului, pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni.

1. Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădărdit; mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește,
2. ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuiește.
3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate în mâinile mele,
4. de am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie rele, să cad adică de la vrăjmașii mei deșert.
5. Să prigonească așadar vrăjmașul sufletul meu, și să-l prindă și să calce la pământ viața mea, și slava mea în țărână să o așeze.
6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia (urgia) Ta, înalță-Te întru hotarele vrăjmașilor Tăi.
7. Și Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit, și adunare de popoare Te va înconjura; și pentru aceasta la înălțime Te întoarce.
8. Domnul va judeca popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea, și după nerăutatea mea asupra mea.
9. Sfârșească-se așadar viclenia păcătoșilor, și vei îndrepta pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule.
10. Dreptatea este ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuiește pe cei drepti la inimă.
11. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și nu aduce mânie (urgia) în fiecare zi.
12. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci, arcul Său l-a încordat și l-a gătit pe el.
13. Și într-însul a gătit vasele morții, săgețile Sale celor ce se ard le-a lucrat.
14. Iată, a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.
15. Groapă a săpat și a deschis-o, și va cădea în groapa pe care a făcut-o.
16. Întoarce-se-va durerea lui pe capul lui, și pe creștetul lui nedreptatea lui se va pogorî.
17. Mărturisi-mă-voi Domnului după dreptatea Lui, și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 8

Întru sfârșit, pentru teascuri; psalm al lui David.

1. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul! Că s-a înălțat mare cuviința Ta mai presus de ceruri.
2. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfârâmi vrăjmașul și izbânditorul.
3. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna și stelele, pe care Tu le-ai întemeiat.
4. Ce este omul, că-l pomenești pe el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?
5. Micșoratu-l-ai pe el cu puțin față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pe el, și l-ai pus pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale.
6. Toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate, iar încă și dobitoacele câmpului,
7. păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.
8. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule *(de trei ori)*.
Nădejdea noastră, Doamne, slavă Ție.

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului; psalm a lui David.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.
2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.
3. Când se vor întoarce vrăjmașii mei înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta.
4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea, șezut-ai pe scaun, Cel ce judeci dreptatea.
5. Certat-ai neamurile, și a pierit necinstitorul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.
6. Vrăjmașului i-au lipsit săbiile întru sfârșit, și cetăți ai sfârâmat.
7. Pierit-a pomenirea lui cu sunet, și Domnul în veac rămâne.
8. Gătit-a la judecată scaunul Său, și El va judeca lumea întru dreptate, judeca-va popoarele cu îndreptare.
9. Și S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi bune, întru necazuri.
10. Și să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău, că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.
11. Cântați Domnului, Celui ce locuiește în Sion, vestiți între neamuri isprăvile (faptele) Lui.
12. Că Cel ce caută a sânghiurile lor și-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.
13. Miluiește-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, Cel ce mă înalți pe mine din porțile morții,
14. ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului; bucurane-vom de mântuirea Ta.
15. Afundatu-s-au neamurile întru stricăciunea pe care au făcut-o, în cursa aceasta pe care au ascuns-o, s-a prins piciorul lor.
16. Cunoaște-se Domnul judecăți făcând; întru faptele mâinilor lui s-a prins păcătosul.
17. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.
18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul, răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.
19. Scoală-te, Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile că oameni sunt.
21. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi bune, într-o necazuri?
22. Când se mândrește necinstitorul se aprinde săracul, se prind în sfaturile pe care le gândesc.
23. Că se laudă păcătosul într-o poftă sufletului său, și cel ce face strâmbătate se binecuvântează.
24. Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos; după mulțimea mâniei Lui nu va căuta.
25. Nu este Dumnezeu înaintea lui; spurcate sunt căile lui în toată vremea.
26. Lepădate sunt judecățile Tale de la fața lui, peste toți vrăjmașii săi va stăpâni.
27. Că a zis în inima sa: Nu mă voi clătina, din neam în neam fără de răutate.
28. A cărui gură este plină de blestem, și de amărăciune și de vicleșug, sub limba lui, osteneală și durere.
29. Stă la pândă în ascuns cu cei bogați, ca să ucidă pe cel nevinovat.
30. Ochii lui spre cel sărac privesc; pândește într-o ascuns, ca leul în culcușul său.
31. Pândește ca să apuce pe sărac, să apuce pe sărac ca să-l tragă la el.
32. În cursa aceasta îl va smeri pe el; se va pleca și va cădea într-o ale lui când va stăpâni pe săraci.
33. Că a zis într-o inima sa: Uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Sa ca să nu vadă până la sfârșit.
34. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.
35. Pentru ce a întărâtat necinstitorul pe Dumnezeu? Că a zis într-o inima sa: Nu va căuta.
36. Vezi, că Tu la durere și mânie privești, ca să-l dai pe el în mâinile Tale.
37. Ție s-a lăsat săracul; sărmanului (orfanului), Tu fii ajutor.
38. Zdrobește brațul păcătosului și vicleanului; se va căuta păcatul lui (Lui) și nu se va afla.
39. Domnul este Împărat în veac, și în veacul veacului; pieriți, neamuri, din pământul Lui.
40. Pofța săracilor o ai auzit, Doamne, la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta,

41. judecă orfanului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mari omul pe pământ.

PSALMUL 10

Întru sfârșit. Psalm al lui David.

1. Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu: „Mută-te în munți ca o pasăre”?
2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătit-au săgeți din tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pe cei dreپți la inimă.
3. Că cele ce Tu le-ai săvârșit, ei le-au stricat; iar dreptul ce a făcut?
4. Domnul în Biserica cea sfântă a Lui, Domnul în cer are scaunul Lui.
5. Ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui cercetează pe fii oamenilor.
6. Domnul cercetează pe cel drept și pe cel necinstitor, iar cel ce iubește nedreptatea își urăște sufletul său.
7. Vărsa-va peste cei păcătoși curse, foc și pucioasă și suflare de vifor este partea paharului lor.
8. Că drept este Domnul și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut fața Lui.

Slavă...

PSALMUL 11

Întru sfârșit, pentru a opta, psalm al lui David.

1. Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împuținat adevărurile de la fiii oamenilor.
2. Deșertăciuni a grăit fiecare către aproapele său, buze viclene în inimă, și în inimă au grăit rele.
3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, și limba cea plină de mândrie,
4. pe cei ce au zis: Limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt; cine ne este nouă Domn?
5. Pentru necazul săracilor, și suspinul nenorociților, acum mă voi scula, zice Domnul; pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru ei.
6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint lămurit în foc, cercat de pământ, curățit de șapte ori.
7. Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta și în veac.

8. Împrejur necinstitorii umblă; după înălțimea Ta ai înmulțit pe fiii oamenilor.

PSALMUL 12

Întru sfârșit. Psalm al lui David.

1. Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața Ta de la mine?
2. Până când pune-voi sfaturi în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea?
3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu.
4. Luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva (cândva) să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui”.
5. Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina; iar eu spre mila Ta am nădăjduit.
6. Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut mie bine, și voi cânta numelui Domnului Celui Preaînalt.

PSALMUL 13

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru meșteșugiri, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
2. Domnul din cer a privit peste fiii oamenilor, să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3. Toți s-au abătut, împreună-netrebnici s-au făcut, nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.
4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, cei ce mănâncă pe poporul Meu întru mâncare ca pâinea?
5. Pe Domnul nu l-au chemat; acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul dreptilor.
6. Sfatul săracului l-ați rușinat, iar Domnul nădejdea lui este.
7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când va întoarce Domnul robia poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

Slavă...

PSALMUL 14

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Doamne, cine va locui în locașul Tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?
2. Cel ce umblă fără prihană și lucrează dreptatea, cel ce grăiește adevăr în inima sa.
3. Care n-a viclenit cu limba sa, și nu a făcut aproapelui său rău, și ocară n-a primit asupra celor de aproape ai săi.
4. Defăimatu-s-a înaintea lui cel ce viclenește, iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește.
5. Cel ce se jură aproapelui său și nu se leapădă; argintul său nu l-a dat cu camătă și daruri asupra celor nevinovați n-a luat.
6. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

PSALMUL 15

Inscripția lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit. Zis-am Domnului: Domnul Meu ești Tu, că bunătățile Mele nu-Ți trebuie.
2. Sfinților celor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânsii.
3. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor, după acestea s-au sârguit.
4. Nu voi aduna adunările lor din sânghiuri, nici nu voi pomeni numele lor prin buzele Mele.
5. Domnul este partea moștenirii Mele și a paharului Meu; Tu ești Cel ce iarăși așezi moștenirea Mea Mie.
6. Funiile mi-au căzut între cei puternici, și că moștenirea Mea puternică-Mi este.
7. Bine voi cuvânta pe Domnul, Cel ce M-a înțelepțit pe Mine, încă și până în noapte M-au pedepsit rărunchii Mei.
8. Mai-nainte am văzut pe Domnul înaintea Mea pururea, că de-a dreapta Mea este, ca să nu Mă clatin.
9. Pentru aceasta s-a veselit inima Mea, și s-a bucurat limba Mea, încă și trupul Meu se va sălășlui spre nădejde.
10. Că nu vei lăsa sufletul Meu în iad, nici nu vei da pe Cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute Mi-ai făcut căile vieții, umplea-Mă-vei de veselie cu fața Ta; cu bucurie de-a dreapta Ta întru sfârșit.

PSALMUL 16

O rugăciune a lui David.

1. Ascultă, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ia în urechi rugăciunea mea nu din buze viclene.
2. De la fața Ta, judecata mea să iasă, ochii mei să vadă dreptăți.
3. Cercat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, și nu s-a aflat întru mine nedreptate.
4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.
5. Îndreptează pașii mei întru cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei.
6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele.
7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc spre Tine.
8. De cei ce stau împotriva dreptei Tale păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochiului.
9. Întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi, de către fața necinstitorilor care m-au necăjit pe mine.
10. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins; grăsimea lor au încuiat, gura lor a grăit mândrie.
11. Scoțându-mă acum, m-au înconjurat, ochii lor și-au pus ca să mă plece la pământ.
12. Apucatu-m-au ca un leu gata de vânat și ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri.
13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necinstitor, cu sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale.
14. Doamne, din puțini de pe pământ, desparte-i pe ei în viața lor, și de cele ascunse ale Tale s-a umplut pântecul lor.
15. Săturatu-s-au fii lor, și au lăsat rămășițele pruncilor lor.
16. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17

Întru sfârșit, slugii Domnului, lui David, care a grăit Domnului cuvintele cântării acesteia în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor și din mâna lui Saul, și a zis:

1. Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea; Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și izbăvitorul meu.
2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul, apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul meu.
3. Lăudând voi chema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voi mântui.
4. Cuprinsu-m-au durerile morții și râurile fărădelegii m-au tulburat.
5. Chinurile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au cursele morții.
6. Și când mă necăjeam am chemat pe Domnul, și către Dumnezeuul meu am strigat.
7. Auzit-a glasul meu din Biserica cea sfântă a Lui, și strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.
8. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul, și temeliele munților s-au tulburat și s-au clătinat, că s-a mâniat pe ele Dumnezeu.
9. Suitu-s-a fum întru mânia Lui, și foc de la fața Lui se va aprinde; cărbuni s-au aprins de la Dânsul.
10. Și a plecat cerurile și S-a pogorât, și negură sub picioarele Lui.
11. Și S-a suit pe heruvimi și a zburat, zburat-a peste aripile vânturilor.
12. Și Și-a pus în tunică ascundere a Lui, împrejurul Lui cortul Lui, apă în tunecoasă în norii văzduhurilor.
13. De strălucire înaintea Lui norii au trecut, grindină și cărbuni de foc.
14. Și a tunat Domnul din cer, și Cel Preaînalt a dat glasul Său.
15. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei, și fulgere a înmulțit, și i-a tulburat pe ei.
16. Și s-au arătat izvoarele apelor, și s-au descoperit temeliele lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.
17. Trimis-a din înălțime și m-a luat; ridicatu-m-a din ape multe.

18. Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari și de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine.
19. Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutății mele; și Domnul a fost întărirea mea.
20. Și m-a scos întru lărgime, izbăvi-mă-va, că m-a voit.
21. Și-mi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti mie.
22. Că am păzit căile Domnului, și nu am fost necinstitor de Dumnezeul meu.
23. Că toate judecățile Lui înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.
24. Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.
25. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele, înaintea ochilor Lui.
26. Cu cel cuvios, cuvios vei fi, și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi, și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărătnic, te vei îndărătnici.
27. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.
28. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne, Dumnezeul meu, lumina-vei întunericul meu.
29. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, și cu Dumnezeul meu voi trece zidul.
30. Dumnezeul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului cu foc lămurite, ocrotitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul.
31. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeul nostru?
32. Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și a pus fără prihană calea mea.
33. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului, și peste cele înalte mă pune.
34. Care înveți mâinile mele la război, și ai pus arc de aramă brațele mele.
35. Și mi-ai dat mie apărător mântuirea mea, și dreapta Ta m-a sprijinit.
36. Și certarea Ta m-a îndreptat întru sfârșit, și certarea Ta aceasta mă va învăța.
37. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și nu au slăbit urmele mele.

38. Urmări-voi pe vrăjmașii mei, și-i voi prinde pe dâșii, și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși.
39. Necăji-voi pe dâșii, și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.
40. Și m-ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai pe toți cei ce s-au sculat asupra mea, sub mine.
41. Și spatele vrăjmașilor mei l-ai făcut să se întoarcă înaintea mea, și pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai pierdut.
42. Strigat-au, și nu era Cel ce mântuiește; către Domnul, și nu i-a auzit pe ei.
43. Și-i voi zdrumica pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi sfărâma pe dâșii.
44. Izbăvi-mă-vei de pricirea poporului, pune-Mă-vei cap neamurilor.
45. Poporul, pe care nu l-am cunoscut, Mi-a slujit Mie; întru auzul urechii M-a ascultat.
46. Fiii străini au mințit Mie; fiii străini s-au învechit și au schiopătat din cărările lor.
47. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeu meu, și să Se înalțe Dumnezeul mântuirii mele.
48. Dumnezeule, Cel ce-mi dai izbândire și ai supus popoarele sub mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.
49. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept mă vei izbăvi.
50. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, și numele Tău voi cânta.
51. Cel ce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului lui, lui David, și seminției lui până în veac.

Slavă...

PSALMUL 18

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.
2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.
3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.
4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.

5. În soare a pus locașul Său; și el ca un mire ce iese din cămara sa, bucura-se-va ca un uriaș să alerge calea lui.
6. Din marginile cerului ieșirea lui, și întâmpinarea lui până la marginea cerului, și nu este cine să se ascundă de căldura lui.
7. Legea Domnului este fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, care înțelepțește pruncii.
8. Dreptățile Domnului sunt drepte, veselesc inima; porunca Domnului e strălucită, luminează ochii.
9. Frica Domnului este curată, rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.
10. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă de mult preț, și mai dulci decât mierea și fagurul.
11. Pentru (Și) că robul Tău păzește acestea; și când păzește acestea, (în păzirea acestora) răsplătire multă este.
12. Greșelele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățește-mă, și de cele străine scapă pe robul Tău.
13. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi, și mă voi curăța de păcat mare.
14. Și vor fi întru bună-plăcere cuvintele gurii mele, și cugetul inimii mele înaintea Ta este pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

PSALMUL 19

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.
2. Trimită ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine.
3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea de tot a ta bine plăcută să-i fie.
4. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.
5. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.
6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său.
7. Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său, întru puteri (stăpânie) este mântuirea dreptei Lui.
8. Aceștia în căruțe și aceștia pe (în) cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.
10. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

PSALMUL 20
Psalm al lui David.

1. Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, și de (pe) mântuirea Ta se va bucura foarte.
2. După pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.
3. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. Viață a cerut de la Tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.
6. Că-i vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.
7. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul, și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina.
8. Află-se mâna Ta asupra tuturor vrăjmașilor Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.
9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feței Tale.
10. Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul.
11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor.
12. Că au gândit asupra Ta rele, cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.
13. Că-i vei pune pe dânșii spate, întru cei rămași ai Tăi vei găti fața lor.
14. Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

PSALMUL 21

Întru sfârșit, pentru sprijinirea cea de dimineață, psalm al lui David.

1. Dumnezeuule, Dumnezeul Meu, ia aminte spre Mine; pentru ce M-ai lăsat? Departe de mântuirea Mea sunt cuvintele greșelelor mele.
2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua și nu vei auzi; și noaptea și nu spre nepricepere Mie.
3. Iar Tu în Cel Sfânt locuiești, lauda lui Israel; spre Tine au nădărduit părinții noștri, au nădărduit, și i-ai izbăvit pe dânșii.
4. Către Tine au strigat și s-au mântuit, spre Tine au nădărduit și nu s-au rușinat.
5. Iar eu sunt vierme și nu om, ocară oamenilor și defăimarea poporului.
6. Toți cei ce M-au văzut M-au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătinat-au cu capul;
7. Nădărduit-a spre Domnul, izbăvească-L pe El; mântuiască-L pe El, că-L voiește pe El.
8. Că Tu ești Cel ce M-ai tras din pântec, nădejdea Mea de la sânii Maicii Mele.
9. Spre Tine M-am aruncat din mitras, din pântecul Maicii Mele Dumnezeul Meu ești Tu.
10. Nu te depărta de la Mine, că necazul este aproape, că nu este cine să-Mi ajute Mie.
11. Înconjuratu-M-au viței mulți, tauri grași M-au cuprins.
12. Deschis-au asupra Mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.
13. Ca apa M-am vărsat, și s-au risipit toate oasele Mele.
14. Făcutu-s-a inima Mea ca ceara ce se topește în mijlocul pântecelui Meu.
15. Uscatu-s-a ca un vas de lut țaria Mea, și limba Mea s-a lipit de grumazul Meu, și în țărâna morții M-ai pogorât.
16. Că m-au înconjurat câini mulți, adunarea celor vicleni M-au cuprins.
17. Străpuns-au mâinile Mele și picioarele Mele; numărat-au toate oasele Mele, iar aceia priveau și se uitau la Mine.
18. Împărțit-au hainele Mele loruși, și pentru cămașa Mea au aruncat sorți.
19. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la Mine, spre sprijinirea Mea ia aminte.

20. Izbăvește de sabie sufletul Meu, și din mâna câinelui pe cea una născută a Mea.
21. Mântuiește-Mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea Mea.
22. Spune-voi numele Tău fraților Mei, în mijlocul Bisericii Te voi lăuda.
23. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El; toată seminția lui Iacov, slăviți-L pe El; temeți-vă de Dânsul toată seminția lui Israel.
24. Căci n-a defăimat, nici n-a lepădat ruga săracului, nici a întors fața Sa de la Mine, și când am strigat către Dânsul M-a auzit.
25. De la Tine este lauda Mea; în adunare mare Mă voi mărturisi Ție; rugăciunile Mele le voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.
26. Mânca-vor săracii și se vor sătura, și vor lăuda pe Domnul cei ce-L caută pe Dânsul; vii vor fi inimile lor în veacul veacului.
27. Vor pomeni și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.
28. Și se vor închina înaintea Lui toate moștenirile neamurilor; că a Domnului este împărăția, și El stăpânește peste neamuri.
29. Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului, înaintea Lui vor cădea toți cei ce se coboară în pământ.
30. Și sufletul meu, Lui viază, și seminția mea va sluji Lui.
31. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine, și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște, pe care l-a făcut Domnul.

PSALMUL 22
Psalm al lui David.

1. Domnul mă paște (păstorește), și nimic nu-mi va lipsi; la loc cu verdeață, acolo m-a sălășluit.
2. La apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors.
3. Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.
4. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, căci Tu cu mine ești.
5. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.
6. Gătit-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc.
7. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

8. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele.
9. Și ca să locuiesc în casa Domnului într-o lungime de zile.

PSALMUL 23

Psalm al lui David, al uneia din sâmbete.

1. Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.
2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el, și pe râuri l-a gătit pe el.
3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?
4. Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat în deșert sufletul său, și nu s-a jurat într-o viclenie aproapei sale.
5. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul, și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.
6. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.
7. Ridicați căpetenii porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.
8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel puternic în războaie.
9. Ridicați căpetenii porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.
10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24

Psalm al lui David.

1. Către Tine, Doamne am ridicat sufletul meu; Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
2. Nici să râdă de mine vrăjmașii mei, pentru (și) că toți cei ce te rabdă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze cei ce fac fărădelege în deșert.
3. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.
4. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeul, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua.
5. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de milele Tale, că din veac sunt.
6. Păcatele tinereții și ale neștiinței mele, nu le pomeni; după mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.
7. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta, lege va pune celor ce păcătuiesc în cale.
8. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învața-va pe cei blânzi căile Sale.
9. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr celor ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui.
10. Pentru numele Tău, Doamne, și curățește păcatul meu, că mult este.
11. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o.
12. Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul.
13. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, și așezământul Lui va arăta lor.
14. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din cursă picioarele mele.
15. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sunt eu.
16. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele, scoate-mă.
17. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.
18. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu urâciune nedreaptă m-au urât.

19. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, să nu mă rușinez, că am nădăjduit spre Tine.
20. Cei fără răutate și cei drepecți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne.
21. Izbăvește, Dumnezeuule, pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 25
A lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voi slăbi.
2. Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii mei și inima mea.
3. Că mila Ta, înaintea ochilor mei este; și am bineplăcut întru adevărul Tău.
4. Nu am șezut cu adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra.
5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necinstitori nu voi șede.
6. Șpăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne,
7. ca să aud glasul laudei Tale și să povestesc toate minunile Tale.
8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale, și locul lăcașului slavei Tale.
9. Să nu pierzi cu cei necinstitori sufletul meu, și cu bărbații vărsători de sânge viața mea,
10. în mâinile cărora sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.
11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește.
12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru biserici Te voi binecuvânta, Doamne.

PSALMUL 26
Psalm al lui David, mai înainte de a fi uns.

1. Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?
2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. Când se vor apropia de mine cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele, cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.
4. De s-ar rânduî împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.
5. Una am cerut de la Domnul, aceasta o voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele,
6. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a Lui.
7. Că m-a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său, pe piatră m-a înălțat.
8. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.
9. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui, jertfă de laudă și de strigare; glăsui-voi și voi cânta Domnului.
10. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.
11. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a spre Tine fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.
12. Să nu întorci fața Ta de la mine, și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.
13. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu.
14. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit, iar Domnul m-a luat la Sine.
15. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează în cărarea dreaptă din pricina vrăjmașilor mei.
16. Nu mă da pe mine sufletelor celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și nedreptatea a mințit eiși.
17. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.
18. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 27
Psalm al lui David.

1. Către Tine, Doamne voi striga: Dumnezeuul meu, să nu taci de către mine; ca nu cândva să taci de către mine, și mă voi asemena celor ce se coboară în groapă.
2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica Ta cea sfântă.
3. Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoși, și cu cei ce lucrează fărădelegea să nu mă pierzi,
4. Cu cei ce grăiesc pace cu cei aproape ai lor, iar rele în inimile lor.
5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor, și după vicleșugul meșteșugirilor lor.
6. După faptele mâinilor lor, dă-le lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.
7. Că nu au înțeles lucrurile Domnului și lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pe dânșii și nu-i vei zidi.
8. Bine este cuvântat Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele.
9. Domnul este ajutorul meu și sprijinitorul meu; spre Dânsul a nădărduit inima mea și m-a ajutat.
10. Și a înflorit trupul meu, și din voia mea mă voi mărturisi Lui.
11. Domnul este întărirea poporului Său, și sprijinitorul mântuirilor unsului Său este.
12. Mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, și păstorește-i pe ei, și-i ridică pe ei până în veac.

PSALMUL 28
Psalm al lui David, la scoaterea cortului.

1. Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pe fiii berbecilor.
2. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți slavă numelui Lui, închinați-vă în curtea cea sfântă a Lui.
3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat, Domnul peste ape multe.
4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință.
5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii, și va sfărâma Domnul cedrii Libanului.

6. Și-i va sfârâma pe dâșii ca pe vițelul Libanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.
7. Glasul Domnului cel ce taie para focului; glasul Domnului cel ce clătina pustiul, și va clătina Domnul pustiul Caddeșului.
8. Glasul Domnului cel ce desăvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile (desișurile); și în Biserica Lui oricine (tot cine) spune slavă.
9. Domnul va locui potopul; și va șede Domnul Împărat în veac.
10. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29

Psalm de laudă la înnoirea casei lui David.

1. Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat pe mine, și nu ai veselit pe vrăjmașii mei asupra mea.
2. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.
3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă.
4. Cântați Domnului, cei cuvioși ai Lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.
5. Că urgie este întru mânia Lui, și viață întru voia Lui.
6. Seara se va sălășlui plângere, iar dimineața bucurie.
7. Iar eu am zis întru îndestularea mea: Nu mă voi clătina în veac.
8. Doamne, întru voia Ta, dă frumuseții mele putere, iar întorcându-Ți fața Ta, și m-am tulburat.
9. Către Tine, Doamne, voi striga, și către Dumnezeuul meu mă voi ruga.
10. Ce folos este întru sângele meu, când mă cobor întru stricăciune?
11. Au doară se va mărturisi Ție țărâna, sau va vesti adevărul Tău?
12. Auzit-a Domnul și m-a miluit, Domnul a fost ajutorul meu.
13. Întors-a suspinul meu spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu, și m-ai încins cu veselie,
14. ca să cânte Ție slava mea, și nu mă voi mâhni. Doamne, Dumnezeuul meu, în veac mă voi mărturisi Ție.

Slavă...

PSALMUL 30

Întru sfârșit; psalm al lui David, pentru uimire.

1. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac; întru dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate.
2. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate.
3. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare, ca să mă mântuiești.
4. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu, și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.
5. Scoate-mă din cursa aceasta, care au ascuns mie, că Tu ești apărătorul meu, Doamne.
6. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvit-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului.
7. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciunile în zadar.
8. Iar eu spre Domnul am nădăjduit; bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta.
9. Că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.
10. Și nu m-ai lăsat închis în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarelor mele.
11. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu.
12. Că s-a stins întru durere viața mea, și anii mei întru suspinuri.
13. Slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, și oasele mele s-au tulburat.
14. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară, și celor de aproape ai mei foarte, și frică cunoscuților mei.
15. Cei ce mă vedeau afară au fugit de la mine, uitat am fost ca un mort de la inimă.
16. Facutu-m-am ca un vas stricat; că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur.
17. Când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.
18. Iar eu spre Tine, Doamne, am nădăjduit; zis-am: Tu ești Dumnezeul meu, în mâinile Tale sorții mei;
19. Izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc.
20. Arată fața Ta pe robul Tău; mântuiește-mă cu mila Ta.

21. Doamne, să nu mă rușinez, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necinstitorii și să se coboare în iad.
22. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.
23. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai ascuns-o celor ce se tem de Tine! Pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc spre Tine, înaintea fiilor oamenilor.
24. Ascunde-vei pe dânșii întru ascunsul feței Tale, de tulburarea oamenilor, acoperi-vei pe dânșii în cort de grăirea împotriva a limbilor.
25. Bine este cuvântat Domnul, că a minunat mila Sa în cetatea îngrădirii.
26. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt (prin urmare) de la fața ochilor Tăi.
27. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine.
28. Iubiți pe Domnul, toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce cu prisos fac mândrie.
29. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți ce nădăjduiți spre Domnul.

PSALMUL 31

Al lui David, de pricepere.

1. Fericiți cei cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele.
2. Fericit bărbatul (omul) căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.
3. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam eu toată ziua.
4. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâ-na Ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt întru mine ghimpele.
5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am ascuns.
6. Zis-am: Mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului, și Tu ai lăsat necinstirea inimii mele (păcatului meu).
7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme potrivită, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se va apropia.

8. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat.
9. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge, aținti-voi spre tine ochii Mei.
10. Nu fiți precum calul și catârul, întru care nu este pricepere.
11. Cu zăbală și frâu fălcile lor le vei strânge, ale celor ce nu se apropie de Tine.
12. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura.
13. Veseliți-vă întru Domnul, și vă bucurați, dreptilor, și vă laudați toți cei dreپți la inimă.

Slavă...

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32

Al lui David; nescris deasupra la Evrei.

1. Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor drepti li se cuvine laudă.
2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în psaltire cu zece strune cântați Lui.
3. Cântați Lui cântare nouă, bine cântați Lui întru strigare.
4. Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucru-rile Lui întru credință.
5. Iubește milostenia și judecata Domnul, de mila Domnului este plin pământul.
6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit, și cu duhul gurii Lui toată puterea lor.
7. Adunând ca un burduf apele mării, punând în vistierii adâncurile.
8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume.
9. Că El a zis, și s-au făcut; El a poruncit, și s-au zidit.
10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, leapădă gândurile popoarelor și defaimă sfaturile căpeteniilor.
11. Iar sfatul Domnului rămâne în veac, gândurile inimii Lui în neam și în neam.
12. Fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeu al lui, poporul pe care l-a ales spre moștenire Luiși.
13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fii oamenilor.

14. Din locașul Său cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pe pământ,
15. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaște toate lucrurile lor.
16. Nu se mântuiește împăratul prin putere multă, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtuții lui.
17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii sale nu se va mântui.
18. Iată, ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui,
19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe dânșii în foamete.
20. Iar sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și sprijinitorul nostru este.
21. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.
22. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

PSALMUL 33

Al lui David, când și-a schimbat fața sa înaintea lui Abimelec, și l-a slobozit pe el și s-a dus.

1. Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururi lauda Lui în gura mea.
2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească.
3. Măriți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună.
4. Căutat-am pe Domnul, și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit.
5. Apropiați-vă de Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.
6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a mântuit.
7. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul și-i va izbăvi pe ei.
8. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul.
9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămâzuit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele.
11. Veniți, fiilor, ascultați-mă, frica Domnului vă voi învăța pe voi.
12. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune?
13. Oprește-ți limba de la rău, și buzele tale să nu grăiască vicleșug.
14. Ferește-te de rău și fă binele, caută pacea și o urmează pe ea.
15. Ochii Domnului spre cei dreپți, și urechile Lui spre rugăciunea (la cererea) lor.
16. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.
17. Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit pe ei, și din toate necazurile lor i-a izbăvit.
18. Aproape este Domnul de cei zdrobiți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.
19. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul.
20. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi.
21. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.
22. Mântui-va (Izbăvi-va) Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

PSALMUL 34
Psalm al lui David.

1. Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac strâmbătate; luptă împotriva celor ce luptă cu mine.
2. Apucă armă și pavăză, și Te scoală într-ajutorul meu.
3. Varsă sabia, și mă închide împotriva celor ce mă prigonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu.
4. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi gândesc mie rele.
5. Să fie ca praful înaintea feței vântului, și îngerul Domnului necăjindu-i pe ei.

6. Facă-se calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului prigonindu-i pe dânșii.
7. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea cursei lor, în deșert au ocărât sufletul meu.
8. Să vină asupra lui cursa pe care nu o știe, și prinzătoarea pe care o ascuns, să-l prindă pe el, și în cursă să cadă într-însa.
9. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea Lui.
10. Toate oasele mele vor zice (întreba): Doamne, Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvești pe sărac din mâna celor mai tari decât el, și pe sărac și pe sărman de la cei ce-l răpesc pe dânsul.
11. Ridicând asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m-au întreat.
12. Răsplătit-au mie rele în loc de bune, și nerodire sufletului meu.
13. Iar eu, când mă supărau aceia, m-am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.
14. Ca unui de-aproape, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m-aș fi jelit și m-aș fi mâhnit, așa m-am smerit.
15. Și asupra mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au peste mine bătaii și nu am știut.
16. Despărțitu-s-au și nu s-au umilit; ispititu-m-au, batjocoritu-m-au cu batjocură, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor.
17. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de fapta lor cea rea, de la lei, pe cea una născută a mea.
18. Mărturisi-mă-voi Ție într-o adunare multă (în Biserică mult), într-o popor greu Te voi lăuda.
19. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.
20. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.
21. Și au lărgit asupra mea gura lor, zis-au: Bine, bine! Văzut-au ochii noștri.
22. Văzut-ai, Doamne, să nu taci! Doamne, nu te depărta de la mine!
23. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

24. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeu meu, și să nu se bucure de mine.
25. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine este sufletului nostru; nici să zică: Înghițitu-l-am pe dânsul.
26. Să se rușineze și să se înfrunte împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbracă-se cu rușine și înfruntare cei ce se laudă (grăiesc mari) asupra mea.
27. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui.
28. Și limba mea se va învăța dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

PSALMUL 35

Întru sfârșit; a lui David, copilul Domnului.

1. Socotește călcătorul de lege să păcătuiască întru sine, nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.
2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și să urască.
3. Graiurile gurii lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.
4. Fărădelege a gândit întru așternutul său; în toată calea bună n-a stătut, și răutatea n-a urât.
5. Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău până la nori.
6. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile Tale, adânc mare; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.
7. Cât ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.
8. Îmbăta-se-vor de grăsimea casei Tale, și din izvorul desfătării Tale îi vei adăpa pe dânsii.
9. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.
10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, și dreptatea Ta celor drepti la inimă.
11. Să nu-mi vină mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clatine.
12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea, izgoniți au fost și nu vor putea să stea.

Slavă...

PSALMUL 36
Al lui David.

1. Nu râvni celor ce viclenesc, nici nu râvni celor ce fac fărădelege.
2. Căci ca iarba curând se vor usca, și ca verdeața buruienii degrab vor cădea.
3. Nădăjduiește spre Domnul și fă bunătate, și locuiește pământul, și te vei paște întru bogăția lui.
4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cererile inimii tale.
5. Descoperă spre Domnul calea Ta, și nădăjduiește întru Dânsul, și El va face.
6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca lumina de amiază.
7. Supune-te Domnului, și-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face fărădelegea.
8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia; nu râvni ca să viclenești.
9. Că cei ce viclenesc de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul, aceia vor moșteni pământul.
10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla.
11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul, și se vor desfăta întru mulțimea păcii.
12. Pândi-va păcătosul pe cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.
13. Iar Domnul va râde de el, că mai-nainte vede că va veni ziua lui.
14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pe sărac și pe sârman, ca să junghie pe cei dreپți la inimă.
15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcurile lor să se zdrobească.
16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția cea multă a păcătoșilor.
17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, iar Domnul sprijinește pe cei dreپți.
18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.
19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura.

20. Că păcătoșii vor pieri, iar vrăjmașii Domnului, îndată ce s-au slăvit și s-au înălțat, stingându-se, ca fumul s-au stins.
21. Împrumută păcătosul și nu va plăti, iar dreptul se îndură și dă.
22. Că cei ce-L binecuvântează pe El vor moșteni pământul; iar cei ce-L blestemă vor pieri.
23. De la Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.
24. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.
25. Tânăr am fost, și am îmbătrânit, și nu am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.
26. Toată ziua miluiește și împrumută dreptul, și seminția lui întru binecuvântare va fi.
27. Ferește-te de rău și fă bine, și locuiește în veacul veacului.
28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi, în veac se vor păzi.
29. Iar cei fărădelege se vor prigoni, iar seminția necinstitorilor de tot se va pierde.
30. Iar dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului pe dânsul.
31. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.
32. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.
33. Pândește păcătosul pe cel drept, și caută să-l omoare pe el.
34. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui, nici nu-l va osândi când se va judeca cu el.
35. Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui, și te va înălța ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea.
36. Văzut-am pe cel necinstitor prea înălțându-se și ridicându-se ca cedrii Libanului.
37. Și am trecut, și iată, nu era; și l-am căutat pe el, și nu s-a aflat locul lui.
38. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcător de pace.
39. Iar cei fărădelege desăvârșit împreună se vor pierde; rămășițele necinstitorilor desăvârșit se vor pierde.
40. Iar mântuirea dreptilor de la Domnul, și apărătorul lor este în vremea necazului.

41. Și le va ajuta lor Domnul, și-i va izbăvi pe dâșii, și-i va scoate pe ei de la cei păcătoși, și-i va mântui pe ei, că au nădăjduit spre Dânsul.

Slavă...

CATISMA A ȘASEA

PSALMUL 37

Psalm al lui David, întru pomenire pentru sâmbătă.

1. Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți;
2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale, nu este pace în oasele mele de către fața păcatelor mele.
4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine.
5. Împușit-s-au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuniei mele.
6. Întristatu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.
8. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.
9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea, și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.
10. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.
11. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au stătut, și cei de-aproape ai mei departe au stat.
12. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau.
13. Iar eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.
14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.
15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.
16. Că am zis: Nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei, și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătaii gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururi.
18. Că fărădelegea mea eu voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu.
19. Iar vrăjmașii mei trăiesc, și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune mă clevețeau, căci urmam bunătatea.
21. Nu mă lăsa, Doamne; Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine.
22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 38

Întru sfârșit, lui lditum, cântarea lui David.

1. Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu păcătuesc cu limba mea.
2. Pus-am gurii mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.
3. Amuțit-am și m-am smerit și am tăcut din bunătăți, și durerea mea s-a înnoit.
4. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.
5. Grăit-am cu limba mea: Cunoscute fă-mi, Doamne, sfârșitul meu, și numărul zilelor mele care este? Ca să știu de ce sunt lipsit eu.
6. Iată, cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca nimic înaintea Ta; însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.
7. Cu adevărat în chip petrece omul, însă în zadar se tulbură; strânge comori, și nu știe cui le adună pe ele.
8. Și acum, cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu de la Tine este.
9. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă, ocară celui fără de minte m-ai dat.
10. Amuțit-am, și nu am deschis gura mea, că Tu ai făcut.
11. Depărtează de la mine bătaile Tale; că de la tăria mâinii Tale eu m-am lipsit.
12. Întru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om, și ai subțiat ca un păianjen sufletul lui; însă în deșert se tulbură tot omul.

13. Auzi rugăciunea mea, Doamne, și cererea mea, ascultă lacrimile mele.
14. Să nu le treci cu tăcerea, că nemernic sunt eu la Tine și străin, ca toți părinții mei.
15. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc mai-nainte de a mă duce, și mai mult încă nu voi fi.

PSALMUL 39
Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Așteptând, am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.
2. Și m-a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.
3. Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.
4. Și a pus în gura mea cântare nouă, cântare a Dumnezeului nostru.
5. Vedea-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul.
6. Fericit bărbatul a cărui nădejde este numele Domnului, și n-a privit la deșertăciuni și nebunii mincinoase.
7. Multe ai făcut, Tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile Tale, și la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție.
8. Vestit-am și am grăit; înmulțitu-s-au peste număr.
9. Jertfă și prinos n-ai voit, dar trup Mi-ai întocmit; arderi de tot și jertfă pentru păcat n-ai căutat.
10. Atunci am zis: Iată, vin, în capul cărții scris este pentru Mine.
11. Ca să fac voia Ta, Dumnezeul Meu, am voit, și legea Ta în mijlocul pântecului Meu.
12. Bine am vestit dreptatea întru adunare (în Biserica) mare; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut.
13. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.
14. N-am ascuns mila Ta și adevărul Tău de către adunare multă.
15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la Mine; mila Ta și adevărul Tău pururi să Mă sprijinească.
16. Că M-au împresurat rele, cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele, și nu am putut să văd.
17. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m-a părăsit.
18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie i-a aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunte împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l scoată pe dânsul.
20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.
21. Să-și poarte îndată rușinea lor cei ce-mi zic mie: Bine, bine.
22. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută, Doamne, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
23. Iar eu sărac sunt și sărman; Domnul Se va îngriji de Mine.
24. Ajutorul meu și păzitorul meu ești Tu, Dumnezeul meu, nu zăbovi.

Slavă..

PSALMUL 40

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Fericit este cel ce pricepe pe sărac și sărman; în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul.
2. Domnul să-l păzească pe el, și să-l vieze pe el, și să-l fericească pe pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.
3. Domnul va ajuta lui pe patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui.
4. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul Meu, că am greșit Ție.
5. Vrăjmașii meu au zis rele mie: Când va muri și va pieri numele Lui?
6. Și intra să vadă, în deșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luiși.
7. Ieșea afară și grăia împreună.
8. Asupra Mea șopteau toți vrăjmașii Mei, asupra Mea gândeau rele Mie.
9. Cuvânt călcător de lege au pus asupra Mea: Au doară Cel ce doarme nu va adăuga a se scula?
10. Și că omul păcii Mele, spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile Mele, a mărit asupra Mea vicleșug.
11. Iar Tu, Doamne, miluiește-Mă, și Mă scoală, și voi răsplăti lor.
12. Întru aceasta am cunoscut că M-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de Mine.
13. Și pe Mine pentru nerăutate M-ai sprijinit și M-ai întărit înaintea Ta în veac.

14. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, din veac și până în veac. Fie, fie.

PSALMUL 41

Întru sfârșit; spre înțelegere fiilor lui Core.

1. În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.
2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeu Cel tare, Cel viu; când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?
3. Făcutu-s-au lacrimile mele pâine ziua și noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele: Unde este Dumnezeul tău?
4. Acestea mi-am adus aminte și am revărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu, în glasul bucuriei și al mărturisirii glasului ce prăznuiește.
5. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui; mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.
6. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din muntele cel mic.
7. Adânc pe adânc cheamă în glasul căderilor apelor Tale; toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.
8. Ziua va porunci Domnul mila Sa, și noaptea cântare Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele.
9. Zice-voi lui Dumnezeu: Sprijinitorul meu ești; pentru ce m-ai uitat? Și pentru ce, mâhnindu-mă, umblu când mă necăjește vrăjmașul meu?
10. Când se sfârâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei, când ziceau ei mie în toate zilele: Unde este Dumnezeul tău?
11. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui; mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL 42

Psalm al lui David; nescris deasupra la Evrei.

1. Judecă mie, Dumnezeule, și judecă dreptatea mea din neamul necuvios; de omul nedrept și viclean, izbăvește-mă.

2. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea; pentru ce m-ai lepădat? Și pentru ce, mâhnindu-mă, umblu când mă necăjește vrăjmașul meu.
3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au adus la muntele cel sfânt al Tău și la locașurile Tale.
4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeul cel ce veselește tinerețile mele; mărturisi-mă-voi Ție în alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.
5. Pentru ce ești mâhnit sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi? Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui; mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Slavă...

PSALMUL 43

Întru sfârșit; spre înțelegere fiilor lui Core.

1. Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă lucrul, care l-ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.
2. Mâna Ta neamuri a pierdut, și i-ai sădit pe dânșii; chinuit-ai popoare și le-ai gonit pe ele.
3. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit pe ei,
4. ci dreapta Ta și brațul Tău, și strălucirea feței Tale, că bine ai voit întru dânșii.
5. Tu ești Însuți Împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.
6. Întru Tine pe vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele Tău de nimic vom face pe cei ce se scoală asupra noastră.
7. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui.
8. Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, și pe cei ce ne urăsc i-ai rușinat.
9. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.
10. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi, și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.
11. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruși.

12. Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, și în neamuri ne-ai risipit.
13. Vândut-ai pe poporul Tău fără preț și nu era mulțime întru strigările noastre.
14. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și luare în răs celor dimprejurul nostru.
15. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătinare de cap întru popoare.
16. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m-a acoperit,
17. de către glasul celui ce ocărăște și clevește, de către fața vrăjmașului și prigonitorului.
18. Acestea toate au venit peste noi, și nu Te-am uitat pe Tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al Tău.
19. Și nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre de la calea Ta.
20. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, și ne-a acoperit pe noi umbra morții.
21. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin,
22. au nu Dumnezeu va cerceta acestea? Că El cunoaște ascunzișurile inimii.
23. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotindu-ne-am ca niște oi de jungchiere.
24. Deșteaptă-te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te și să nu ne lepezi până în sfârșit.
25. Pentru ce întorci fața Ta? Uیți sărăcia noastră și necazul nostru?
26. Că s-a smerit în țărână sufletul nostru; lipitu-s-a de pământ pânțelele noastre.
27. Scoală-te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

PSALMUL 44

*Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; fiilor lui Core spre înțelegere;
cântare pentru cel iubit.*

1. Scos-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele împăratului, limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

2. Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor, vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru aceasta Te-a binecuvântat pe Tine Dumnezeu în veac.
3. Încinge sabia Ta peste coapsa Ta, puternice, cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta.
4. Și încordează și bine-sporește și împărățește, pentru adevăr și blândete și dreptate; și te va povățui minunat dreapta Ta.
5. Săgețile Tale ascuțite sunt, puternice, popoarele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.
6. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale.
7. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untdelemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii Tăi.
8. Smirna și stacti și casia din hainele Tale, din palate de fildeș, din care Te-au veselit; fucele împăraților întru cinstea Ta.
9. Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită împodobită.
10. Ascultă, fică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită poporul tău, și casa părintelui tău.
11. Și va pofti Împăratul frumusețea ta, că Acesta este Domnul tău, și te vei închina Lui.
12. Și fiica Tirului cu daruri; feței Tale se vor ruga bogații poporului.
13. Toată slava fiicei împăratului dinăuntru, cu ciucuri de aur înfășurată, împodobită.
14. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.
15. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.
16. În locul părinților tăi s-au născut fiii tăi; pune-vei pe dânșii căpetenii peste tot pământul.
17. Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.
18. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi Ție în veac, și în veacul veacului.

PSALMUL 45

Întru sfârșit, pentru cele ascunse, fiilor lui Core; psalm al lui David.

1. Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.
3. Sunat-au și s-au tulburat apele lor, tulburatu-s-au munții, întru tăria Lui.
4. Pornirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu; sfințit-a locașul Său Cel Preaînalt.
5. Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clătina, ajuta-va ei Dumnezeu dimineața dis de dimineață.
6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile, dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a pământul.
7. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.
8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus pe pământ, stricând războaie până la marginile pământului.
9. Arcul va sfârâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.
10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu; înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pe pământ.
11. Domnul puterilor cu noi, Sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

CATISMA A ȘAPTEA

PSALMUL 46

Întru sfârșit; pentru fiii lui Core psalm.

1. Toate neamurile bateți din palme; strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
2. Că Domnul este preaînalt, înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.
3. Supus-a nouă popoare, și neamuri sub picioarele noastre.
4. Ales-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacov pe care o a iubit.
5. Suiu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.
7. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați cu înțelegere.

8. Împărătit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său.
9. Începătorii popoarelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului, foarte s-au înălțat.

PSALMUL 47

Psalmul de cântare fiilor lui Core, la a doua a Sâmbetei.

1. Mare este Domnul și lăudat foarte în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui, cu bucurie bine-înradăcinat a tot pământul.
2. Munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului Celui mare.
3. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaște, când o ține pe ea.
4. Că iată, împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.
5. Aceștia, văzând-o așa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.
6. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic va sfârâma corăbiile Tarsisului.
7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
8. Dumnezeu o a întemeiat pe ea în veac.
9. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul poporului Tău.
10. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.
11. Veselească-se Muntele Sionului și să se bucure ficele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.
12. Înconjurați Sionul, și-l cuprindeți pe el, povestiți în turnurile lui.
13. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți turnurile lui, ca să povestiți la alt neam.
14. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac, și în veacul veacului; Acesta ne păstorește pe noi în veci.

PSALMUL 48

Întru sfârșit, fiilor lui Core psalm.

1. Ascultați acestea, toate neamurile, puneți în urechi toți cei ce locuiți în lume,

2. pământeni și fiii oamenilor, împreună bogatul și lipsitul.
3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.
4. Pleca-voi spre pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu (problema mea).
5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.
6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor și întru mulțimea bogăției lor se fălesc,
7. fratele nu izbăvește, au izbăvi-va omul?
8. Nu va da lui Dumnezeu jertfă de mântuire pentru sine, și prețul izbăvirii sufletului său, și s-a ostenit în veac, și viu va fi până în sfârșit.
9. Nu va vedea stricăciune, când va vedea pe cei înțelepți murind.
10. Împreună cel nebun și cel fără de minte vor pieri, și vor lăsa străinilor bogăția lor.
11. Și mormânturile lor, casele lor în veac, locașurile lor în neam și în neam; numitu-și-au numele lor pe pământurile lor.
12. Și omul, în cinste fiind, n-a priceput; alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.
13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gura lor bine vor voi.
14. Ca niște oi în iad s-au pus, moartea îi va paște pe ei.
15. Și îi vor stăpâni pe ei cei drepți dimineața, și ajutorul se va învechi în iad, din slava lor s-au scos.
16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.
17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți slava casei lui.
18. Căci când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogori cu dânsul slava lui.
19. Că sufletul lui în viața lui se va binecuvânta; mărturisi-se-va Ție când vei face bine lui.
20. Va intra până la neamul părinților săi; până în veac nu va vedea lumină.
21. Și omul, în cinste fiind, n-a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.

Slavă...

PSALMUL 49
Psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeu Dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul, de la răsăritu-rile soarelui până la apusuri.
2. Din Sion este bună-cuviința frumuseții Lui.
3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.
4. Foc înaintea Lui va arde, și împrejurul Lui, vifor foarte.
5. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pe poporul Său.
6. Adunați-l Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce așează Așezământul de lege al Lui pentru jertfe.
7. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.
8. Ascultă, poporul Meu, și voi grăi ție, Israile, și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu!
9. Nu pentru jertfele tale te voi mustra; și arderile de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea .
10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.
11. Că ale Mele sunt toate fiarele țarinilor, dobitoacele din munți și boii.
12. Cunoscute-am toate păsările cerului, și frumusețea țarinilor cu Mine este.
13. De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.
14. Au doară voi mânca carne de tauri, sau sânge de țapi voi bea?
15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă Celui Preaînalt rugile tale.
16. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău, și te voi scoate și Mă vei proslăvi.
17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: Pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei așezământul Meu de lege în gura ta?
18. Iar tu ai urât învățătura, și ai lepădat cuvintele Mele înapoi.
19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel preacurvar partea ta puneai.
20. Gura ta a înmulțit răutatea, și limba ta a împletit vicleșug.
21. Șezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.

22. Acestea ai făcut, și am tăcut; ai socotit nelegiuire, că voi fi asemenea ție; mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.

24. Jertfa laudei Mă va slăvi, și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

PSALMUL 50

Întru sfârșit; psalm al lui David, când a intrat la dânsul Natan Proorocul, după ce intrase la Batșeba, femeia lui Urie.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

2. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește.

3. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

4. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu.

5. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și întru păcate m-a născut maica mea.

6. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

7. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăța; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

8. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele mele cele smerite.

9. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

10. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

11. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine.

12. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

13. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necinstitori la Tine se vor întoarce.

14. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

15. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.
16. Că de a fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
17. Jertfa lui Dumnezeu duhul zdrobit, inima zdrobită și smerită Dumnezeu nu o va defăima.
18. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.
19. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot.
20. Atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă...

PSALMUL 51

Întru sfârșit, de înțelegere lui David, când a venit Doic Idumeul și a vestit lui Saul, zicând lui: Venit-a David în casa lui Abimelec.

1. Ce te fălești întru răutate, puternice, fărădelege toată ziua?
2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug.
3. Iubit-ai răutatea mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a graii dreptate.
4. Iubit-ai toate cuvintele pierzării, limbă vicleană.
5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfârâma până în sfârșit; smulge-te-va și te va muta de la locașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.
6. Vedea-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice:
7. Iată omul care nu a pus pe Dumnezeu ajutor luiși, ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s-a întărit întru deșertăciunea sa.
8. Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac, și în veacul veacului.
9. Mărturisi-mă-voi Ție în veac, că ai făcut, și voi aștepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioșilor Tăi.

PSALMUL 52

Întru sfârșit, pentru Maelet, de înțelegere lui David.

1. Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi, nu este cel ce face bunătate.
2. Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.
3. Toți s-au abătut, împreună netrebnci s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.
4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea, cei ce mănâncă pe poporul Meu întru mâncare de pâine?
5. Pe Domnul nu L-au chemat; acolo s-au temut de frică unde nu era frică.
6. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au, că Dumnezeu i-a defăimat pe ei.
7. Cine va da din Sion mântuire lui Israel? Când va întoarce Dumnezeu robia poporului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israel.

PSALMUL 53

Întru sfârșit, întru laudele de înțelegere ale lui David, când au venit zifeii și au zis lui Saul: Au nu, iată, David s-a ascuns la noi?

1. Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă, și întru puterea Ta mă judecă.
2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.
3. Că străini s-au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor.
4. Că, iată, Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.
5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul Tău pierde-i pe ei.
6. De bună voie voi jertfi Ție, mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun.
7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 54

Întru sfârșit, întru laude; de înțelegere lui David.

1. Ia în urechi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea; ia aminte spre mine și mă ascultă.
2. Mâhnitu-m-am întru îndelnicirea mea, și m-am tulburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.
3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie mă vrăjmășea.
4. Inima mea s-a tulburat întru mine, și frica morții a căzut asupra mea.
5. Frică și cutremur au venit asupra mea, și m-a acoperit întunericul.
6. Și am zis: Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel și voi zbura și mă voi odihni?
7. Iată, m-am depărtat fugind, și m-am sălășluit în pustie.
8. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de împușinarea sufletului și de vifor.
9. Potopește, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și împotrivă grăire în cetate.
10. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei, și fărădelegea și osteneala în mijlocul ei, și nedreptatea, și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicleșugul.
11. Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat, și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m-aș fi ascuns de dânsul.
12. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu,
13. care împreună cu Mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat într-un gând.
14. Să vie dar moartea peste ei, și să se coboare în iad de vii, că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor.
15. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.
16. Seara și dimineața și la amiază-zi spune-voi și voi povesti, și va auzi glasul meu.
17. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că întru mulți erau cu mine.
18. Auzi-va Dumnezeu, și-i va smeri pe dânsii, Cel ce este mai-nainte de veci.
19. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu,

20. Întins-a mâna Sa spre răsplătire; spurcat-au așezământul Lui.
21. Împrăștiatu-s-au de mânia feței Lui, și s-au apropiat inimile lor.
22. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untuldelemn, și acelea sunt săgeți.
23. Aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.
24. Iar Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pe dâșii în groapa stricăciunii.
27. Bărbații sânghiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

CATISMA A OPTA

PSALMUL 55

Întru sfârșit, pentru poporul ce se depărtase de la cele sfinte; a lui David, spre inscripția stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam în Ghet.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, că m-a călcat omul, toată ziua dând război m-a necăjit.
2. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la înălțime.
3. Ziua nu mă voi teme, și eu voi nădăjdui spre Tine.
4. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie trupul.
5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.
6. Nemernici-vor și se vor ascunde; aceia călcâiul meu vor pândi, precum au așteptat ei sufletul meu.
7. Pentru nimic nu-i vei mântui pe dâșii, întru mânie popoare vei sfârâma.
8. Dumnezeule, viața mea am spus-o Ție, pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca și întru făgăduința Ta.
9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi; în orice zi Te voi chema, iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu.
10. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Domnul voi lăuda cuvântul; spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

11. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile cu care voi răsplăti laudei Tale.
12. Că ai izbăvit sufletul din moarte, ochii mei, de lacrimi, și picioarele mele, din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALMUL 56

Întru sfârșit, să nu strici, a lui David întru inscripția stâlpului, când a fugit el de către fața lui Saul în peșteră.

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu, și în umbra aripilor Tale voi nădăjdi, până ce va trece fărădelegea.
2. Striga-voi către Dumnezeul Cel Preaînalt, Dumnezeul Cel ce a făcut mie bine.
3. Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine.
4. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său, și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei; adormit-am tulburat.
5. Fiii oamenilor, dinții lor, arme și săgeți, și limba lor, sabie ascuțită.
6. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.
7. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu.
8. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într-însa.
9. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda întru slava mea.
10. Deșteaptă-te, slava mea; deșteaptă-te, psaltire și alăută; deștepta-mă-voi dimineăța.
11. Mărturisi-mă-voi Ție întru popoare, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri.
12. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta, și până la nori adevărul Tău.
13. Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.

PSALMUL 57

Întru sfârșit, să nu strici, a lui David, întru inscripția stâlpului.

1. De grați adică după adevăr dreptatea, cele drepte judecați, fii oamenilor?

2. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pământ; nedreptate mâinile voastre împletesc.
3. Înstrăinat-u-s-au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pânțec, grăit-au minciuni.
4. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde care-și astupă urechile sale,
5. care nu va auzi glasul descântătorilor, se otrăvește otrăvinduse de la cel înțelept.
6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.
7. De nimic se vor face, ca apa ce trece; tinde-va arcul Său până unde vor slăbi.
8. Ca ceara ce se topește se vor pierde; căzut-a foc peste dâșii și n-au văzut soarele.
9. Mai-nainte până ce vor cunoaște spinii lor ramul, ca pe niște vii, ca întru urgie va înghiți pe dâșii.
10. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale va spăla în sângele păcătosului.
11. Și va zice omul: Dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pe dâșii pe pământ.

Slavă...

PSALMUL 58

Întru sfârșit, să nu strici; a lui David, întru inscripția stâlpului, când a trimis Saul și a păzit casa lui ca să-l omoare pe el.

1. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea slobozește-mă.
2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații sânghiurilor mântuiește-mă.
3. Că iată, au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari.
4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat și am îndreptat; scoală-Te întru întâmpinarea mea și vezi.
5. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israel, ia aminte a cerceta toate neamurile, să nu Te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădelegea.
6. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea.

7. Iată aceia vor răspunde cu gura lor, și sabie în buzele lor, că cine a auzit?
8. Și Tu, Doamne, vei râde de dânșii, urgisi-vei toate neamurile.
9. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești.
10. Dumnezeul meu, mila Lui mă va întâmpina; Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.
11. Să nu-i omori pe dânșii, ca nu cândva să uite legea Ta.
12. Risipește-i pe ei întru puterea Ta, și-i pogoară pe dânșii, sprijinitorul (apărătorul) meu, Doamne.
13. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să se prindă întru mândria lor.
14. Și din blestem și minciună se vor vesti întru sfârșit, întru urgia sfârșitului, și nu vor fi.
15. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pe Iacov și marginile pământului.
16. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea.
17. Aceia se vor risipi să mănânce, iar de nu se vor sătura, vor și murmura.
18. Iar eu voi cânta puterii Tale, și mă voi bucura dimineața de mila Ta.
19. Că Te-ai făcut Sprijinitorul meu, și Scăparea mea în ziua necazului meu.
20. Ajutorul meu ești, Ție voi cânta; că Tu, Dumnezeule, Sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, Mila mea.

PSALMUL 59

Întru sfârșit, celor ce se vor schimba; întru înscripția stâlpului lui David, spre învățătură, când a ars Mesopotamia Siriei, și Sova-Siria, și s-a întors loav, și a bătut pe Edom în Valea Sărilor douăsprezece mii.

1. Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi, și ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.
2. Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe dânsul; vindecă sfărâmaturile lui, că s-au clătinat.
3. Arătat-ai poporului Tău cele aspre, adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.
4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.
6. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al Său: Bucura-mă-voi și voi împărți Sichemul, și valea locașurilor voi măsură.
7. Al Meu este Galaad, și al meu este Manase, și Efraim, țaria capului Meu, Iuda, împăratul Meu.
8. Moab, vasul nădejdi Mele, spre Idumeea voi întinde încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.
9. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până în Idumeea?
10. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?
11. Dă-ne nouă ajutor întru necaz, că deșartă este mântuirea cea de la om.
12. Întru Dumnezeu vom face putere, și El va defăima pe cei ce ne necăjesc pe noi.

PSALMUL 60

Întru sfârșit, întru cântări [de laudă], a lui David.

1. Ascultă, Dumnezeule, cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.
2. De la marginile pământului către Tine am strigat, când s-a mâhnit inima mea; pe piatră m-ai înălțat.
3. Povățuitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmașului.
4. Locui-voi întru locașul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.
5. Că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău.
6. Zile peste zile împăratului vei adăuga, anii lui până la ziua neamului și a neamului.
7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui, cine-l va căuta?
8. Așa voi cânta numele Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

PSALMUL 61

Întru sfârșit, pentru lăditum; psalm a lui David.

1. Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este Mântuirea mea.
2. Și că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu, nu mă voi clătina mai mult.
3. Până când vă puneți asupra omului? Ucideți toți voi, ca pe un perete povârnit și gard surpat?
4. Însă cinstea mea s-au sfătuit să-o lepede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau, și cu inima lor blestemau.
5. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că de la Dânsul este răbdarea mea.
6. Că El este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, Sprijinitorul meu, nu mă voi muta.
7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeul ajutorului meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.
8. Nădărduiți spre Dânsul, toată adunarea popoarelor; vărsați înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.
9. Însă deșerti sunt fiii oamenilor, mincinoși sunt fiii oamenilor, în cumpene, a face strâmbătate ei din deșertăciune împreună.
10. Nu nădărduiți spre nedreptate, și spre jefuire nu poștiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.
11. O dată a grăit Dumnezeu, acestea două am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a Ta este Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL 62

Psalm a lui David, când a fost el în pustiul Iudeii.

1. Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mănec. Însetat-a de Tine sufletul meu, de câte ori de Tine trupul meu a însetat, în pământ pustiu și neumbat și fără de apă.
2. Așa întru cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.
3. Că mai bună este mila Ta decât viețile, buzele mele Te vor lăuda.
4. Așa bine Te voi cuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele.

5. Ca de seu și de grăsime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.
6. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre Tine.
7. Că Te-ai făcut ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
8. Lipitu-s-a sufletul meu după Tine, iar pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.
9. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile săbiei, părți vulpilor vor fi.
10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

PSALMUL 63
Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Auzi, Dumnezeule, glasul meu când mă rog către Tine, de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.
2. Acoperă-mă de aduna-rea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate,
3. care și-au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor, lucru amar,
4. ca să săgeteze întru ascunsuri pe cel nevinovat; fără veste îl vor săgeta pe el și nu se vor teme.
5. Întărit-au loruși cuvânt viclean, vorbit-au ca să ascundă cursă, zis-au: Cine îi va vedea pe ei?
6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au născocind iscodiri.
7. Apropia-se-va omul, și inima adâncă, și se va înălța Dumnezeu.
8. Săgeată de prunci s-au făcut rănilor lor, și au slăbit asupra lor limbile lor.
9. Tulburatu-s-au toți care i-au văzut pe dânșii, și s-a temut tot omul.
10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu, și faptele Lui le-au înțeles.
11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul și va nădăjdui spre Dânsul, și se vor lăuda toți cei drepti la inimă.

Slavă...

CATISMA A NOUA

PSALMUL 64

Întru sfârșit, psalm de cântare a lui David, cântarea lui Ieremia și a lui Iezechiil și a nemerniciei poporului, când urmau să iasă din robie.

1. Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion, și Ție se va da rugăciunea în Ierusalim.
2. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni.
3. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi, și necinstirile noastre Tu le vei curăța.
4. Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale.
5. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat întru dreptate.
6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe.
7. Cel ce gătești munții întru tăria lui, încins fiind cu putere, Cel ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi?
8. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.
9. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe dânsul, înmulțit-ai bogăția pe el.
10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.
11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește roadele lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.
12. Bindecuvânta-vei cununa anului bunătății Tale, și câmpii Tăi se vor umple de grăsime.
13. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.
14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor, pentru că vor cânta.

PSALMUL 65

Întru sfârșit, cântarea psalmului, învierii.

1. Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui Lui, dați slavă laudei Lui.
2. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale Te vor linguși vrăjmașii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ție, și să cânte Ție, să cânte adică numelui Tău, Preaînalte.
4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșător în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.
5. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul.
6. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpânește întru puterea Sa veacul.
7. Ochii Lui spre neamuri privesc, cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sine.
8. Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei Lui,
9. al Celui ce a pus sufletul meu întru viață, și nu a dat spre clătinare picioarele mele.
10. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.
11. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai neazuri pe umărul nostru; ridicat-ai oameni pe capetele noastre.
12. Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pe noi întru odihnă.
13. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ție rugăciunile mele, pe care le-au osebit buzele mele și a grăit gura mea întru necazul meu.
14. Arderi de tot îngrășate voi aduce Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ți-voi Ție boi cu țapi.
15. Veniți de auziți, și voi povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.
16. Către Dânsul cu gura mea am strigat, și L-am înălțat sub limba mea.
17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă asculte Domnul.
18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul cererii mele.
19. Bine este cuvântat Dumnezeu, care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

PSALMUL 66

Întru sfârșit, întru laude; psalm de cântare al lui David.

1. Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.
3. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție popoarele toate.
4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele întru dreptate, și neamurile pe pământ vei povățui.
5. Mărturisească-se Ție popoarele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție popoarele toate; pământul și-a dat rodul său.
6. Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru; binecuvântează-ne pe noi Dumnezeule, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

PSALMUL 67

Întru sfârșit; psalm de cântare a lui David.

1. Să se scoale Dumnezeu și să risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.
2. Precum piere fumul, să piară; precum se topește ceara de la fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu.
3. Și dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.
4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui; cale faceți Celui ce S-a suit peste Apusuri; Domnul este numele Lui, și vă bucurați înaintea Lui!
5. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și Judecătorului văduvelor; Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său.
6. Dumnezeu face a locui într-un chip în casă, scoțând pe cei din legături cu bărbăție așijderea pe cei amărători, pe cei ce locuiesc în mormânturi.
7. Dumnezeule, când ieșai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu în pustie,
8. Pământul s-a cutremurat, și că cerurile au picurat, de către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața Dumnezeului lui Israel.
9. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale, și a slăbit, iar Tu o ai săvârșit pe dânsa.
10. Vietățile Tale locuiesc într-însa, gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.
11. Domnul va da cuvânt celor ce bine-vestesc cu putere multă,

12. Împăratul puterilor, al Celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.
13. De v-ați odihni în mijlocul moștenirilor, aripile porumbiței sunt cu argint poleite, și între umerii ei cu strălucire de aur.
14. Când osebește Cel ceresc împărați peste dânsa, ca zăpada se vor nălbi în Selmon.
15. Muntele lui Dumnezeu, munte gras, munte închegat, munte gras.
16. Pentru ce gândiți de munții cei închegați, muntele, în care a binevoit Dumnezeu a locui într-însul? Pentru că Domnul va locui până în sfârșit.
17. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei îmbelșugați; Domnul întru ei în Sinai, în cel sfânt.
18. Suitu-Te-ai la înălțime, robiți-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentru ca cei ce nu se supuneau să se sălășluiască.
19. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeul mântuirii noastre.
20. Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile morții.
21. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșalele lor.
22. Zis-a Domnul: Din Vasan Mă voi întoarce, întoarce-Mă-voi întru adâncurile mării,
23. Pentru ca să se afunde piciorul Tău în sânge; limba câinilor Tăi din vrăjmașii de la Dânsul (a vrăjmașilor mai-înainte ai Dânsului).
24. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului Celui din Cel Sfânt.
25. Mai-nainte au apucat începătorii urmând cântătorilor, în mijlocul tinerelor celor ce ziceau în timpane.
26. În biserici binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.
27. Acolo Veniamin cel mai tânăr în uimire, boierii (începătorii) lui Iuda, povățuitorii lor, boierii Zabulonului, boierii Neftalimului.
28. Poruncește, Dumnezeule, Puterii Tale; întărește, Dumnezeule, aceasta, lucrarea pe care o ai făcut întru noi.
29. De la Biserica Ta în Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.

30. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junicile popoarelor, ca să se încuie cei ispitiți cu argint.
31. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie; veni-vor soli din Egipt, Etiopia mai-nainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.
32. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului, Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre Răsărituri; iată, va da glasul Său, glas de putere.
33. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel mare este cuviința Lui, și puterea Lui în nori.
34. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi; Dumnezeul lui Israel, însuși va da putere și întărire poporului Său; bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

PSALMUL 68

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; psalm al lui David.

1. Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.
2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului și nu este stare; venit-am întru adâncurile mării, și viforul m-a potopit.
3. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.
4. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului mei cei ce să urăsc în zadar.
5. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigoneau pe mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atunci am plătit.
6. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele de la Tine nu s-au ascuns.
7. Să nu se rușineze despre mine cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici să se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel.
8. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.
9. Înstrăinat am fost fraților Mei, și străin fiilor Maicii Mele.
10. Că râvna casei Tale M-a mâncat, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra Mea.
11. Și am acoperit cu post sufletul Meu, și s-a făcut spre ocară Mie.

12. Și am pus îmbrăcăminte Mea sac, și M-am făcut lor spre pildă.
13. Împotriva Mea limbuțeau cei ce ședeau în porți, și împotriva Mea cântau cei ce beau vin.
14. Iar Eu, cu rugăciunea Mea către Tine, Doamne, vremea este de bunăvoință.
15. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-Mă, întru adevărul mântuirii Tale.
16. Mântuiește-Mă de tină, ca să nu Mă afund; izbăvește-Mă de cei ce Mă urăsc și de adâncurile apelor.
17. Ca să nu Mă înece pe Mine viforul apei, nici să Mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste Mine puțul gura sa.
18. Auzi-Mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.
19. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, că Mă necăjesc, degrab Mă auzi.
20. Ia aminte spre sufletul Meu, și-l mântuiește pe el; pentru vrăjmașii Mei izbăvește-mă.
21. Că Tu cunoști ocară Mea și rușinea Mea și defăimarea (întoarcerea) Mea; înaintea (împotriva) Ta sunt toți cei ce Mă necăjesc.
22. Ocară a așteptat sufletul Meu și ticăloșie; și am așteptat pe cel ce s-ar mâhni cu Mine, și nu era, și pe cel ce M-ar mângâia, și n-am aflat.
23. Și au dat spre mâncarea Mea fiere, și spre setea Mea M-au adăpat cu oțet.
24. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă și spre răsplătire și spre sminteală.
25. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.
26. Varsă peste dânșii urgia Ta, și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei.
27. Facă-se curtea lor pustie, și în locașurile lor să nu fie locuitori.
28. Că pe care Tu L-ai bătut, ei L-au gonit, și peste durerea rănilor Mele au adăugat.
29. Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta.
30. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu dreptii să nu se scrie.
31. Sărac și cu durere sunt Eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

32. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El întru laudă.
33. Și-l va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr ce-i răsare carne și unghii.
34. Vadă săracii și să se veselească; căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.
35. Că a ascultat pe cei săraci Domnul, și pe cei în obezi ferecați ai Săi nu i-a urgisit.
36. Laude-L pe Dânsul cerurile și pământul, marea, și toate câte se târăsc într-înșea.
37. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor (vei) zidi cetățile Iudeii, și vor (Tu împreună vei) locui acolo și o vor (vei) moșteni pe ea.
38. Și seminția robilor Tăi vor locui în (vor ține de) ea, și cei ce iubesc numele Tău vor locui (împreună cu Tine) într-înșea.

PSALMUL 69

Întru sfârșit; a lui David, spre aducere-aminte (pomenire), ca să mă mântuiască pe mine Domnul.

1. Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește.
2. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu.
3. Întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.
4. Întoarcă-se îndată rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine!
5. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea: Mărit să fie Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.
6. Iar eu sărac sunt și sărman; Dumnezeule, ajută-mi.
7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă...

CATISMA A ZECEA

PSALMUL 70

A lui David; psalm fiilor lui Ionadab, și despre cei ce s-au robit mai întâi, nescris deasupra la evrei.

1. Spre Tine, Doamne am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.
2. Întru dreptatea Ta, izbăvește-mă și mă scoate, pleacă urechea Ta către mine și mă mântuiește.
3. Fii mie Dumnezeu apărător și spre loc tare ca să mă mântuiești, că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.
4. Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorilor de lege și a celui ce face strâmbătate.
5. Că Tu ești așteptarea mea, Doamne; Doamne, nădejdea mea din tinerețile mele.
6. Întru (Pe) Tine m-am întărit din pânțele, din mitrasul maicii mele Tu ești Acoperitorul meu; întru Tine este lauda mea pururea.
7. Ca o minune m-am făcut multora, și Tu ești ajutorul meu cel tare.
8. Să se umple gura mea de laudă, ca să laude slava Ta, toată ziua mare-cuviința Ta.
9. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va lipsi vârtutea mea să nu mă lași pe mine.
10. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună, zicând: Părăsindu-l-a Dumnezeu, urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este cel ce izbăvește.
11. Dumnezeul meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte!
12. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevesc sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și cu ocară cei ce caută cele rele mie.
13. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine și voi adăuga spre toată lauda Ta.
14. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta.
15. Că n-am cunoscut cele din cărți; intra-voi în puterea Domnului; Doamne, aduce-mi-voi aminte de dreptatea Ta numai.
16. Dumnezeul meu, Cel ce m-ai învățat din tinerețile mele, și până acum voi povesti minunile Tale.
17. Și până la bătrânețe și cărunțețe, Dumnezeul meu, să nu mă părăsești,
până voi vesti brațul Tău la tot neamul ce va să vină;

18. puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele preaînalte, Care ai făcut mie măririi; Dumnezeule, cine este asemenea Ție?
19. Câte ai arătat mie, necazuri multe și rele, și întorcându-Te m-ai înviat, și din adâncurile pământului m-ai scos.
20. Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta, și întorcându-Te m-ai mângâiat, și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.
21. Și că eu mă voi mărturisi Ție între popoare, Doamne, întru instrumente de cântare adevărul Tău, Dumnezeule; cânta-voi Ție întru alăută, Sfântul lui Israel.
22. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție, și sufletul meu pe care l-ai izbăvit.
23. Iar încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor rușina și se vor înfrunța cei ce caută cele rele mie.

PSALMUL 71

Întru sfârșit, către Solomon, psalmul lui David.

1. Dumnezeule, judecata Ta dă-o Împăratului, și dreptatea Ta Fiului Împăratului,
2. ca să judece pe poporul Tău întru dreptate, și pe săracii Tăi cu judecată.
3. Să ia munții pacea poporului și dealurile dreptate.
4. Judeca-va pe săracii poporului și va mântui pe fiii celor lipsiți, și va smeri pe clevetitor.
5. Și va rămâne cu soarele, și mai-nainte de luna neamului neamurilor.
6. Pogorâ-Se-va ca ploaia pe lână și ca o picătură ce pică pe pământ.
7. Răsări-va în zilele Lui dreptatea, și mulțimea păcii, până când se va lua luna.
8. Și va domni de la mare până la mare și de la râuri până la marginile lumii.
9. Înaintea Lui vor cădea Etiopienii, și vrăjmașii Lui țărână vor linge.
10. Împărații Tarsisului și ostroavele daruri vor aduce, împărații arabilor și Saba daruri vor aduce.
11. Și se vor închina Lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji Lui.
12. Că a izbăvit pe sărac de la cel puternic, și pe lipsitul căruia nu-i era ajutor.

13. Va cruța pe cel sărac și lipsit și sufletele lipsiților va mântui.
14. De camătă și de nedreptate va izbăvi sufletul lor, și cinstit va fi numele Lui înaintea lor.
15. Și va fi viu și se va da Lui din aurul Arabiei, și se vor ruga împrejurul Lui pururea, toată ziua binecuvânta-vor pe Dânsul.
16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților; prea se va înălța mai presus decât Libanul rodul Lui, și vor înflori din cetate ca iarba pământului.
17. Fi-va numele Lui binecuvântat în veci, mai-nainte de soare rămâne (este) numele Lui.
18. Și se vor binecuvânta întru El toate semințiile pământului, toate neamurile Îl vor ferici pe El.
19. Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israel, Cel ce singur face minuni.
20. Și binecuvântat este numele slavei Lui în veac și în veacul veacului.
21. Și tot pământul se va umple de slava Lui. Fie, fie.

Slavă...

PSALMUL 72
Psalmul lui Asaf.

1. Cât de bun este Dumnezeul lui Israel celor drepti la inimă! Iar mie puțin de nu mi s-au alunecat picioarele, puțin de nu mi s-au revărsat pașii mei.
2. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoșilor văzând.
3. Că nu este privirea spre moartea lor și întărire întru bătaia lor.
4. Întru ostenele oamenilor nu sunt și cu oamenii împreună nu vor lua bătaie.
5. Pentru aceasta i-a stăpânit pe ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea și necinstea lor.
6. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimii.
7. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.
8. Pus-au asupra cerului gura lor și limba lor a trecut pe pământ.

9. Pentru aceasta se va întoarce poporul Meu aici, și zile pline se vor afla întru dânsii.
10. Și au zis: Cum a cunoscut Dumnezeu? Și oare este cunoștință întru Cel Preaînalt?
11. Iată, aceștia sunt păcătoșii și se îndestulează, în veac au cuprins avuție.
12. Și am zis: Au doară în deșert am îndreptat inima mea, și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele.
13. Și am fost bătut toată ziua, și muștrarea mea în dimineți.
14. De aș fi grăit: Aș fi spus așa, iată, cu neamul fiilor Tăi am stricat făgăduința.
15. Și am socotit a cunoaște, aceasta este osteneală înaintea mea;
16. până ce voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu și voi înțelege cele mai de pe urmă ale lor.
17. Însă pentru viclesugurile lor le-ai pus lor rele, doborātu-i-ai pe ei când s-au înălțat.
18. Cum s-au făcut întru pustiire îndată? S-au stins, au pierit pentru nelegiuirea lor.
19. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne, în cetatea Ta chipul lor de nimic îl vei face.
20. Că s-a aprins inima mea și rărunchii mei s-au schimbat; și eu defăimat și n-am cunoscut.
21. Dobitoc m-am făcut la Tine; și eu pururea cu Tine.
22. Ținutu-m-ai de mâna dreptei mele, și în sfatul Tău m-ai povățuit, și în slavă m-ai primit.
23. Că ce este mie în cer? Și de la Tine ce am voit pe pământ?
24. Stinsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.
25. Că iată, cei ce se depărtează pe sineși de la Tine vor pieri; pierdut-ai pe tot cel ce curvește de la Tine.
26. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

PSALMUL 73
De înțelegere lui Asaf.

1. Pentru ce, Dumnezeule, m-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s-a mânia Ta peste oile pășunii Tale?
2. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, pe care o ai câștigat din început.

3. Izbăvit-ai toiagul moștenirii Tale, Muntele Sionului acesta, care ai locuit într-însul.
4. Ridică mâinile Tale într-u mândriile lor până în sfârșit; câte a viclenit vrăjmașul într-u cel sfânt al Tău.
5. Și s-au fălăit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău.
6. Pus-au semnele lor semne și n-au cunoscut, ca într-o ieșire mai presus.
7. Ca într-o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat ușile ei deodată, cu secure și cu bardă au surpat-o pe ea.
8. Ars-au cu foc sfințitorul Tău, în pământ au spurcat locașul numelui Tău.
9. Zis-au într-u inima lor rudeniile lor împreună: Veniți să ardem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ.
10. Semnele lor n-am văzut, nu este încă proroc și pe noi nu ne va mai cunoaște.
11. Până când, Dumnezeule, va ocări vrăjmașul, va întărâta cel potrivit numele Tău, până în sfârșit?
12. Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din mijlocul sânului Tău, până în sfârșit?
13. Iar Dumnezeu, Împăratul nostru mai-nainte de veac a lucrat mântuire în mijlocul pământului.
14. Tu ai întărit într-u puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.
15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el mâncare popoarelor Etiopiei.
16. Tu ai rupt izvoarele și pâraiele, Tu ai uscat râurile Ithamului.
17. A Ta este ziua și a Ta este noaptea; Tu ai săvârșit zorile și soarele.
18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului; vara și primăvara, Tu le-ai zidit.
19. Adu-Ți aminte de aceasta: Vrăjmașul a ocărât pe Domnul și poporul cel fără de minte a întărâtat numele Tău.
20. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturisește Ție; sufletele celor lipsiți ai Tăi să nu le uiți, până în sfârșit.
21. Caută spre așezământul Tău, că s-au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.
22. Să nu se întorcă smerit și înfruntat; săracul și lipsitul vor lauda numele Tău.
23. Scoală, Dumnezeule, judecă judecata Ta; adu-Ți aminte de ocară Ta, cea de către cel nebun toată ziua.

24. Nu uita glasul rugătorilor Tăi; mândria celor ce Te urăsc pe Tine s-a urcat pururea.

Slavă...

PSALMUL 74

Întru sfârșit, să nu strici; psalm de cântare lui Asaf.

1. Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău.
2. Povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca.
3. Topitu-s-a pământul și toți cei ce locuiesc în el; Eu am întărit stâlpii lui.
4. Zis-am celor fărădelege: Nu faceți fărădelege! Și celor ce greșesc: Nu vă înălțați cornul!
5. Nu vă ridicați la înălțime cornul vostru și nu grăiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate!
6. Că nici din răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munții pustii,
7. că Dumnezeu judecător este, pe acesta smerește și pe acesta înalță.
8. Că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat (nesticat), plin de amestecătură (dregere), și a turnat din acesta în acela.
9. Însă drojdiile lui nu s-au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului.
10. Iar eu mă voi veseli în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.
11. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța cornul dreptului.

PSALMUL 75

Întru sfârșit, întru laude; psalm lui Asaf, cântare către Asirianul.

1. Cunoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui.
2. Și s-a făcut în pace locul Lui, și locașul Lui în Sion.
3. Acolo au zdrobit țările arcelor, arma și sabia și războiul.
4. Luminezi Tu minunat din munții cei veșnici; tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă.

5. Adormit-au cu somnul lor, și n-au aflat nimic toți bărbații bogăției, în mâinile lor.
6. De certarea Ta, Dumnezeu lui Iacov, adormit-au cei ce încălecaseră pe cai.
7. Tu înfricoșător ești, și cine va sta împotriva Ție, de atunci este mânia Ta?
8. Din cer ai făcut auzită judecată; pământul s-a temut și s-a liniștit, când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.
9. Că gândirea omului se va mărturisi Ție și rămășița gândului va prăznui Ție.
10. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri,
11. Celui înfricoșător și Celui ce ia duhurile boierilor, Celui înfricoșător mai mult decât împărații pământului.

PSALMUL 76

Întru sfârșit, pentru Idithum; psalm al lui Asaf.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine.
2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui, și nu m-am amăgit.
3. Lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu; adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m-am veselit; îndeletnicitu-m-am, și s-a împuținat cu sufletul duhul meu.
4. Apucat-au înaintea străjii ochii mei, tulburatu-m-am și n-am grăit.
5. Gândit-am la zilele cele de demult și de anii cei veșnici mi-am adus aminte și am cugetat.
6. Noaptea cu inima mea gândeam și duhul meu cerceta.
7. Au doară în veci va lepăda Domnul și nu va adăuga a binevoi încă?
8. Oare până în sfârșit mila Sa o va tăia? Sfârșit-a graiul din neam în neam?
9. Au doară va uita să Se milostivească Dumnezeu sau va ține întru mânia Sa îndurările Sale?
10. Și am zis: Acum am început; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.
11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte de începutul minunilor Tale.

12. Și voi cugeta întru toate lucrurile Tale și întru iscusirile Tale mă voi îndeletnici.
13. Dumnezeule, întru cel sfânt calea Ta; cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni!
14. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea Ta; izbăvit-ai cu brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.
15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeule, văzutu-Te-au apele și s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile.
16. Mulțimea sunetului apelor; glas au dat nourii, și că săgețile Tale trec.
17. Glasul tunetului Tău în roată, luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a și s-a cutremurat pământul.
18. În mare căile Tale, și cărările Tale în ape multe și urmele Tale nu se vor cunoaște.
19. Povățuit-ai ca pe o oaie pe poporul Tău, cu mâna lui Moise și a lui Aaron.

Slavă...

CATISMA A UNSPREZECEA

PSALMUL 77

De pricepere, lui Asaf.

1. Ia aminte, poporul Meu, la legea Mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurii Mele.
2. Deschide-voi în pilde gura Mea; spune-voi vorbele cele din început.
3. Câte am auzit și le-am cunoscut și părinții noștri ne-au povestit nouă.
4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, întru alt neam.
5. Vestind laudele Domnului și puterile Lui și minunile Lui pe care le-a făcut.
6. Și a ridicat mărturie întru Iacov și lege a pus în Israel,
7. câte a poruncit părinților noștri, ca să le facă cunoscute pe ele fiilor lor.
8. Ca să cunoască alt neam, fiii care se vor naște și se vor ridica, și le vor spune fiilor lor.
9. Ca să pună întru Dumnezeu nădejdea lor și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile Lui să le caute.
10. Ca să nu fie ca părinții lor, neam îndărătnic și amărător;

11. neam care nu s-a îndreptat în inima sa și nu și-a încredințat lui Dumnezeu duhul său.
12. Fiii lui Efraim încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s-au în ziua de război.
13. N-au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea Lui n-au voit să umble.
14. Și au uitat facerile de bine ale Lui și minunile Lui, pe care le-a arătat lor,
15. înainte părinților lor, Care a făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpia Taneos.
16. Despicaț-a marea și i-a trecut pe ei, pus-a apele lor ca un zid.
17. Și i-a povățuit pe dânșii în nor ziua, și toată noaptea într-o lumină de foc.
18. Despicaț-a piatra în pustie și i-a adăpat pe ei ca într-o adânc mult.
19. Și a scos apă din piatră, și a pogorât ca râuri ape.
20. Și au adăugat însă a greși Lui, amărât-au pe Cel Preaînalt, în loc fără de apă.
21. Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.
22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: Au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?
23. Pentru că a lovit piatra, și a curs apă, și pâraiele s-au umplut de apă,
24. au doară și pâine va putea să dea, sau să gătească masă poporului Său?
25. Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat, și foc s-a aprins într-o lacov, și mânie s-a suit peste Israel.
26. Căci n-au crezut într-o Dumnezeu, nici n-au nădăjduit spre mântuirea Lui.
27. Și a poruncit norilor deasupra, și ușile cerului a deschis.
28. Și le-a plouat lor mană ca să mănânce, și pâine cerească le-a dat lor.
29. Pâine îngerească a mâncat omul; bucate le-a trimis lor din destul.
30. Ridicaț-a austrul din cer, și a adus într-o puterea Sa vântul Libiei.
31. Și a plouat peste dânșii ca pulberea cărnuri și ca nisipul mării păsări zburătoare.
32. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul locașurilor lor.

33. Și au mâncat și s-au săturat foarte, și pofta lor le-a plinit lor; nu s-au lipsit de pofta lor.
34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s-a suit peste dânșii
35. Și a ucis întru mai mulți ai lor, și pe cei aleși ai lui Israel i-a împiedicat.
36. Întru toate acestea au mai greșit încă, și n-au crezut întru minunile Lui.
37. Și s-au stins întru deșertăciuni zilele lor, și anii lor degrab.
38. Când îi ucideau pe dânșii, atunci îl căutau pe El, și se întorceau și mânecau la Dumnezeu.
39. Și și-au adus aminte că Dumnezeu este ajutorul lor și Dumnezeul Cel Preaînalt este Izbăvitorul lor.
40. Și L-au iubit (respectat) pe Dânsul în gura lor și cu limba lor au mințit Lui.
41. Și (Iar) inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici nu s-au încredințat întru așezământul de lege (Testamentul) al Lui.
42. Iar El este îndurat și curățește păcatele lor și nu va strica.
43. Și va înmulți a întoarce mânia Sa și nu va aprinde toată urgia Sa.
44. Și și-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce.
45. De câte ori L-au amărât pe El în pustie și L-au mâniat pe Dânsul în pământ fără de apă?
46. Și s-au întors și au ispitit pe Dumnezeu, și pe Cel Sfânt al lui Israel L-au întărâtat.
47. Și nu și-au adus aminte de mâna Lui în ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce-i necăjea,
48. cum a pus în Egipt semnele Sale și minunile Sale în câmpia Taneos.
49. Și a întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea.
50. Trimis-a asupra lor muscă câinească și i-a mâncat pe ei, și broaște, și i-a stricat pe dânșii.
51. Și a dat păliciunii roadele lor, și ostenele lor lăcustelor.
52. Bătut-a cu grindină viile lor și duzii lor cu brumă.
53. Și a dat grindinei dobitoacele lor și averea lor focului.
54. Trimis-a asupra lor mânia urgiei Sale, mânie și urgie și necaz, trimitere prin îngeri răi.
55. Cale făcând cărării urgiei Sale, și nu a cruțat de moarte sufletele lor și dobitoacele lor spre moarte le-a închis.
56. Și a bătut pe tot cel întâi-născut în pământul Egiptului, pârga a toată osteneala lor în locașurile lui Ham.

57. Și a scos ca pe niște oi pe poporul Său și i-a pus pe ei ca pe o turmă în pustie.
58. Și i-a povățuit spre nădejde și nu s-au înfricoșat, și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.
59. Și i-a băgat pe dânșii în muntele sfințeniei Sale, în muntele acesta pe care l-a câștigat dreapta Lui.
60. Și a gonit de la fața lor neamuri și le-a dat cu sorți pământul lor moștenire, cu funii de împărțire.
61. Și a așezat întru locașurile lor semințiile lui Israel.
62. Și au ispitit și au amărât pe Dumnezeu Cel Preaînalt și mărturiile Lui nu le-au păzit.
63. Și s-au întors și s-au lepădat, ca și părinții lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.
64. Și L-au mâniat pe Dânsul întru dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor L-au întărâtat pe Dânsul.
65. Auzit-a Dumnezeu și a trecut cu vederea și a defăimat foarte pe Israel.
66. Și a lepădat cortul Silomului, locașul în care a locuit întru oameni.
67. Și a dat în robie tăria lor și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.
68. Și a închis în sabie pe poporul Său și moștenirea Sa o a trecut cu vederea.
69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul și fecioarele lor nu s-au jelit.
70. Preoții lor în sabie au căzut și văduvele lor nu vor plânge.
71. Și s-a deșteptat Domnul ca cel ce doarme, ca un tare și amețit de vin.
72. Și a lovit pe vrăjmașii Săi la cele dinapoi, ocară veșnică le-a dat lor.
73. Și a lepădat locașul lui Iosif și seminția lui Efraim n-a ales.
74. Și a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului, pe care l-a iubit.
75. Și a zidit ca a inorogului sfințenia Sa, pe pământ a întemeiat-o pe dânsa în veac.
76. Și a ales pe David robul Lui și l-a luat de la turmele oilor.
77. De la cele fătătoare l-a luat pe dânsul, ca să păstorească pe Iacov, sluga Sa, și pe Israel, moștenirea Sa.
78. Și i-a păstorit pe dânșii întru nerăutatea inimii sale și întru priceperile mâinilor sale i-a povățuit pe ei.

Slavă...

PSALMUL 78

Psalm lui Asaf.

1. Dumnezeuule, venit-au neamurile în moștenirea Ta, spurcat-au sfântă biserica Ta, pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame.
2. Pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări păsărilor cerului, trupurile celor cuvioși ai Tăi fiarelor pământului.
3. Vărsatu-s-a sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului și nu era cine să-i îngroape.
4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.
5. Până când, Doamne, Te vei mânia, până în sfârșit, se va aprinde ca focul râvna Ta?
6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc și peste împărățiile care n-au chemat numele Tău.
7. Și au mâncat pe Iacov și locul lui l-au pustii.
8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele din început; degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte.
9. Ajută-ne nouă, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.
10. Ca nu cândva să zică neamurile: „Unde este Dumnezeul lor?”
11. Și să se cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor Tăi cel vărsat.
12. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați; după mărirea brațului Tău, păzește pe fiii celor omorâți.
13. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori, în sânul lor, ocară lor cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.
14. Iar noi, poporul Tău și oile pășunii Tale; mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeuule, în veac, în neam și în neam vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 79

*Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba; mărturia lui Asaf,
psalm pentru Asirianul.*

1. Cel ce păstorești pe Israel, ia aminte, Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif.

2. Cel ce șezi pe Heruvimi, arată-Te înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase.
3. Deșteaptă puterea Ta și vino ca să ne mântuiești pe noi.
4. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi, și arată fața Ta, și ne vom mântui!
5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia pe ruga robilor Tăi?
6. Hrăni-ne-vei pe noi cu pâine de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi într-o măsură?
7. Pusu-ne-ai pe noi într-o prigonire (împotriva grăire) vecinilor noștri și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.
8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi, și arată fața Ta, și ne vom mântui.
9. Via din Egipt o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai răsădit pe ea.
10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei și a umplut pământul.
11. Acoperit-au munții umbra ei și mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu.
12. Întins-a vițele sale până la mare și până la râuri odraslele sale.
13. Pentru ce ai surpat gardul ei, și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?
14. O a stricat pe ea vierul din pădure și porcul sălbatic o a păscut pe ea.
15. Dumnezeule al puterilor, întoarce-Te dar și caută din cer și vezi, și cercetează via aceasta.
16. Și o desăvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta; și spre Fiul Omului, pe care L-ai întărit Ție (Tu Însuși).
17. Arsă cu foc și smulsă (săpată afară); de certarea feței Tale vor pieri.
18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste Fiul Omului, pe care L-ai întărit Ție (Tu Însuși).
19. Și nu ne vom depărta de la Tine; via-ne-vei pe noi și numele Tău vom chema.
20. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi, și arată fața Ta, și ne vom mântui.

PSALMUL 80

Întru sfârșit, pentru teascuri (linuri); psalm lui Asaf.

1. Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov!
2. Luați psalmi și dați din timpane; psaltire veselă cu alăută.
3. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a praznicului nostru!
4. Că porunca lui Israel este și judecata Dumnezeului lui Iacov.
5. Mărturie întru Iosif a pus lui când a ieșit el din pământul Egiptului, limba care n-a știut, a auzit.
6. „Scos-am de sub sarcini spinarea lui, mâinile lui în coșniță au slujit.
7. Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit, auzitu-te-am întru ascundere de vișor, cercatu-te-am la apa prigonirii (împotriva-grăirii).
8. Ascultă, poporul Meu, și voi mărturisi ție: Israele, de Mă vei asculta pe Mine, nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici nu te vei închina la dumnezei străini.
9. Că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului; lărgeste gura ta și o voi umple pe ea.
10. Și n-a ascultat poporul Meu glasul Meu, și Israel n-a luat aminte la Mine.
11. Și i-am slobozit pe dâșii după meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugurile lor.
12. De M-ar fi ascultat poporul Meu, de ar fi umblat Israel în căile Mele,
13. întru nimic aș fi smerit pe vrăjmașii lor și asupra celor ce-i necăjeau pe dâșii aș fi pus mâna Mea”.
14. Vrăjmașii Domnului au mințit Lui și va fi vremea lor în veac.
15. Și i-a hrănit pe ei cu grăsimea grâului, și cu miere din piatră i-a săturat pe dâșii.

Slavă...

PSALMUL 81

Psalm lui Asaf.

1. Dumnezeu a stăut întru adunarea dumnezeilor, în mijloc pe dumnezei va judeca.
2. Până când veți judeca nedreptate și fețele păcătoșilor le luați înainte?

3. Judecați orfanului și săracului; pe cel smerit și pe cel lipsit îndreptați-l.
4. Scoateți pe cel lipsit și pe cel sărac, din mâna păcătosului izbăviți-l pe el.
5. N-au cunoscut, nici n-au priceput, într-un întuneric umblă; să se clatine toate temeliele pământului.
6. Eu am zis: „Dumnezei sunteți și fi ai Celui Preaînalt toți”.
7. Iar voi ca niște oameni muriți, și ca unul din boieri cădeți.
8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni într-o toate neamurile.

PSALMUL 82

Cântare de psalm lui Asaf.

1. Dumnezeule, cine se va asemana Ție? Să nu taci, nici să Te îmblânzești, Dumnezeule!
2. Că iată, vrăjmașii Tăi au răsunat și cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.
3. Asupra poporului Tău au meșteșugit socoteală și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.
4. Zis-au: „Veniți să-i pierdem pe dâșii din neam, și nu se va mai pomeni numele lui Israel încă”.
5. Că s-au sfătuit în unire dimpreună, împotriva Ta au pus așezământ, locașurile Idumeilor și Ismailitenii,
6. Moab și Agarenii, Ghebal și Ammon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tir.
7. Că și Assur a venit împreună cu dâșii, făcutu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.
8. Fă-le lor ca lui Madiam și Sisarei și ca lui Iavin, la râul Chison.
9. Pierit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul pământului.
10. Pune pe boierii (începătorii) lor ca pe Oriv și Ziv și Zevee și Salmana, pe toți boierii (începătorii) lor,
11. care au zis: „Să moștenim noi sfințitorul (jertfelnicul) lui Dumnezeu”.
12. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia înaintea feței vântului.
13. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții,
14. așa îi vei goni pe dâșii într-un vijorul Tău, și într-o urgia Ta îi vei tulbura pe ei.
15. Umplescă fețele lor de ocară, și vor căuta numele Tău, Doamne.

16. Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului, și să se înfrunte și să piară.
17. Și să cunoască că numele Îți este Domnul, Tu Singurul Cel Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 83

Întru sfârșit, pentru teascuri (linuri); fiilor lui Core.

1. Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.
2. Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu Cel viu.
3. Că pasărea și-a aflat eiși casă și turtureaua cuib eiși, unde-și va pune puii săi,
4. altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.
5. Fericiți care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.
6. Fericit bărbatul al cărui ajutor de la Tine este; suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul, care i-a fost pus.
7. Și că binecuvântări va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.
8. Doamne, Dumnezeuul puterilor, ascultă rugăciunea mea, ia în urechi, Dumnezeuul lui Iacov!
9. Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului (hristosului) Tău!
10. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii.
11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeului meu mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.
12. Că mila și adevărul iubește Domnul Dumnezeu, har și slavă va da; Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.
13. Doamne, Dumnezeuul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

PSALMUL 84

Întru sfârșit; fiilor lui Core psalm.

1. Bine ai voit, Doamne, pământul Tău, întors-ai robimea lui Iacov.
2. Lăsat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată urgia Ta, întorsu-Te-ai de către urgia mâniei Tale.
4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirilor noastre, și întoarce mânia Ta de la noi.
5. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei întinde urgia Ta din neam în neam?
6. Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei via pe noi și poporul Tău se va veseli de Tine.
7. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta, și mântuirea Ta dă-ne-o nouă.
8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste poporul Său, și peste cuvicioșii Lui, și peste cei ce-și întorc inima spre Dânsul.
9. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru.
10. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.
11. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit.
12. Și (Pentru) că Domnul va da bunătatea și pământul nostru își va da rodul său.
13. Dreptatea înaintea Lui va merge și va pune în cale pașii Săi.

Slavă...

CATISMA A DOISPREZECEA

PSALMUL 85

Rugăciunea lui David.

1. Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu.
2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduiește întru Tine.
3. Miluiește-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua; veselește sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu.
4. Că Tu, Doamne, bun și îngăduitor ești și multmilostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.
5. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte glasul cererii mele.
6. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

7. Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nu este după faptele Tale.
8. Toate neamurile câte ai făcut, veni-vor și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.
9. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești singur Dumnezeu.
10. Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta, și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău.
11. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne Dumnezeul meu, cu toată inima mea, și voi slăvi numele Tău în veac.
12. Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.
13. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea, și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.
14. Și Tu, Doamne Dumnezeul meu, îndurat ești și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv și adevărat.
15. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale, și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.
16. Fă cu mine semn spre bine, și ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că tu Doamne, mi-ai ajutat mie și m-ai mângâiat.

PSALMUL 86

Fiilor lui Core, psalmul cântării.

1. Temeliile Lui în munții cei sfinți; iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate sălașele lui Iacov.
2. Preaslăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Babilon; de cei ce mă cunosc pe mine; și iată, cei de altă seminție și Tirul și poporul Etiopienilor, aceștia s-au născut acolo.
4. Maică Sionului va zice omul, om s-a născut într-însul, și însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat pe dânsul.
5. Domnul va povesti în scriptură popoarelor și începătorilor acestora, ce s-au născut într-însul.
6. Precum al tuturor celor ce se veselesc este locașul întru Tine.

PSALMUL 87

*Cântarea psalmului fiilor lui Core; într-o sfârșit, pentru Maelet,
ca să răspundă cuvânt; de pricepere lui Etam Israeliteanul.*

1. Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.
2. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea, pleacă urechea Ta spre ruga (cererea) mea.
3. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.
4. Socotitu-m-am cu cei ce se coboară în groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.
5. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mâna Ta au fost lepădați.
6. Pusu-M-au în groapa cea mai de jos, într-o cele întunecate și în umbra morții.
7. Asupra Mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste Mine.
8. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruși.
9. Datu-m-am și n-am ieșit, ochii mei au slăbit de sărăcie.
10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile Mele.
11. Au doară morților vei face minuni? Sau doftorii se vor scula, și Te vor lăuda pe Tine?
12. Au doară va povesti cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău într-o pierzare?
13. Au doară se vor cunoaște într-o întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?
14. Și eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine?
16. Sărac sunt eu și-n ostenele din tinerețile mele; iar înălțându-mă m-am smerit și m-am mâhnit.
17. Peste mine au venit urgiile Tale, înfricoșările Tale m-au tulburat.
18. Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins împreună.
19. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe cel de-aproape, și pe cunoscuții mei de ticăloșie.

Slavă...

PSALMUL 88

De înțelegere, lui Etam Israeliteanul.

1. Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta, în neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.
2. Că ai zis: „În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.
3. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai Mei, juratu-M-am lui David, slugii Mele: „Până în veac voi găti seminția ta, și voi zidi în neam și în neam scaunul tău”.
4. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău întru adu-narea (Biserica) sfinților.
5. Că cine, în nori, se va potrivi cu Domnul? Și cine se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu?
6. Dumnezeu, Cel ce Se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste toți cei dimprejurul Lui.
7. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Puternic ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău.
8. Tu stăpânești puterea mării și pornirea valurilor ei Tu o potolești.
9. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.
10. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul, lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat.
11. Miazănoaptea și marea Tu ai zidit, Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.
12. Brațul Tău este cu putere; să se întărească mâna Ta, înalță-se dreapta Ta.
13. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului Tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale.
14. Fericit este poporul care cunoaște strigarea; Doamne, întru lumina feței Tale vor merge,
15. și întru numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înalța.
16. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvoința Ta se va înalța cornul nostru.
17. Că a Domnului este sprijinirea, și a Sfântului lui Israel, Împăratul nostru.
18. Atunci ai grăit în vedenii fiilor Tăi și ai zis: „Pus-am ajutor pe cel puternic, înălțat-am pe cel ales din poporul Meu.

19. Aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.
20. Pentru că mâna Mea va ajuta lui și brațul Meu va întări pe dânsul.
21. Nu va izbuti vrăjmașul întru el și fiul fărădelegii nu va adăuga a-i face lui rău.
22. Și voi tăia de la fața lui pe vrăjmașii lui, și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.
23. Și adevărul Meu și mila Mea cu dânsul și întru numele Meu se va înălța cornul lui.
24. Și voi pune în mare mâna lui și în râuri dreapta lui.
25. Acela Mă va chema pe Mine: „Părintele Meu ești Tu, Dumnezeuul meu și Sprijinitorul mântuirii mele”.
26. Și Eu Întâiul-Născut voi pune pe Dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.
27. În veac voi păzi lui mila Mea și așezământul de lege al Meu credincios lui.
28. Și voi pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului.
29. De vor lăsa fiii lui legea Mea, și după judecățile Mele nu vor umbla,
30. de vor spurca dreptățile Mele și poruncile Mele nu le vor păzi,
31. certa-voi cu toiag fărădelegile lor și cu bățai nedreptățile lor.
32. Iar mila Mea nu o voi depărta de la dânsii, nici nu voi face nedreptate întru adevărul Meu,
33. nici nu voi spurca așezământul Meu; și cele ce ies din buzele Mele nu le voi defăima.
34. O dată M-am jurat întru cel sfânt al Meu, de (nu) voi minții lui David: Sămânța Lui în veac va rămâne,
35. și scaunul Lui ca soarele înaintea Mea, și ca luna săvârșită în veac; și martor credincios în cer.
36. Iar Tu ai lepădat și ai defăimat, zăbovit-ai pe Unsul Tău.
37. Surpat-ai așezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfîntenia lui.
38. Stricat-ai toate îngrădirile lui, pus-ai întăriturile lui temere.
39. Jefuitu-l-au pe el toți cei ce treceau pe cale, făcutu-s-a ocară vecinilor săi.
40. Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe dânsul; veselit-ai pe toți vrăjmașii lui.
41. Întors-ai ajutorul sabiei lui și nu l-ai apărat pe el în război.

42. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.
43. Micșorat-ai zilele timpului său; vărsat-ai peste dânsul rușine.
44. Până când, Doamne, Te vei întoarce până în sfârșit, se va aprinde ca focul urgia Ta?
45. Adu-Ți aminte ce este statul meu; că au doară în deșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?
46. Cine este omul care să fie viu și să nu vadă moartea și să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului?
47. Unde sunt milele Tale cele dintru început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David întru adevărul Tău?
48. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care am ținut în sânul meu, a multe neamuri,
49. cu care Te-au ocărât vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărât pe urmașii Unsului Tău.
50. Bine este cuvântat Domnul în veac! Fie, fie!

Slavă...

PSALMUL 89

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mă-nainte de ce s-au făcut munții și s-au zidit pământul și lumea, și din veac până în veac Tu ești.
2. Nu întoarce pe om întru smerenie, și ai zis: „Întoarceți-vă, fii ai oamenilor!”
3. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri care a trecut și ca o strajă în noapte.
4. Defăimare anilor lor vor fi, dimineața ca iarba va trece.
5. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, învârtoșa-se-va și se va usca.
6. Că ne-am sfârșit întru urgia Ta și întru mânia Ta ne-am tulburat.
7. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta; veacul nostru întru luminarea feței Tale.
8. Că toate zilele noastre au pierit și întru urgia Ta ne-am stins.
9. Anii noștri s-au socotit ca un păianjen; zilele anilor noștri întru dânsii, șaptezeci de ani.
10. Iar de vor fi în putere, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.

11. Că a venit blândețe peste noi și ne vom pedepsi.
12. Cine cunoaște puterea urgiei Tale, și, de frica Ta mânia Ta să o numere?
13. Dreapta Ta așa cunoscută o fă mie, și pe cei învățați cu inima întru înțelepciune.
14. Întoarce-Te, Doamne, până când? Și mângâie pe robii Tăi.
15. Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.
16. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii întru care am văzut rele.
17. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și povățuiește pe fiii lor.
18. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi și lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

PSALMUL 90

Lauda cântării lui David. Nescris deasupra la Evrei.

1. Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se ca sălășlui.
2. Zice-va Domnului: „Sprijinitorul meu ești, scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul”.
3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și din cuvântul tulburător.
4. Cu spatele Lui te va umbri și sub aripile Lui vei nădăjdui; cu armă te va înconjura adevărul Lui.
5. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua,
6. de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de la amiază.
7. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, iar spre tine nu se vor apropia.
8. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.
9. Că Tu (Ție), Doamne, nădejdea mea; pe Cel Preaînalt ai pus scăparea ta.
10. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia întru locașul tău.
11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale.
12. Pe mâini te vor ridica, ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca și vei călca peste leu și peste balaur.
14. Că spre Mine a nădărdit și-l voi izbăvi pe el; acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu.
15. Striga-va către Mine și-l voi asculta pe el, cu dânsul sunt în necaz; scoate-l-voi pe dânsul și-l voi slăvi.
16. Cu lungime de zile îl voi umple pe dânsul și-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă...

CATISMA A TREISPREZECEA

PSALMUL 91

Psalm de cântare în ziua sâmbetei.

1. Bine este a se mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte.
2. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea, în psaltire cu zece strune, în cântare din alăută.
3. Că m-am veselit, Doamne, întru făptura Ta, și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.
4. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte s-au adâncit gândurile Tale.
5. Bărbatul fără de pricepere (nebun) nu va cunoaște și cel neînțelept nu va înțelege aceasta.
6. Când au răsărit toți păcătoșii ca iarba și s-au plecat toți cei ce lucrează fărădelegea, ca să se piardă în veacul veacului.
7. Iar Tu Preaînalt ești în veac, Doamne.
8. Că iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, că iată, vrăjmașii Tăi vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.
9. Și se va înălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețile mele în untdelemn gras.
10. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei și întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea.
11. Dreptul ca finicul va înflori, ca cedrul cel din Liban se va înmulți.
12. Sădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.
13. Încă se vor înmulți întru bătrânețe grase, și bine-petrecând vor fi, ca să vesească,

14. că drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru El.

PSALMUL 92

*În ziua cea mai-nainte de sâmbătă, când s-a locuit pământul;
lauda cântării lui David.*

1. Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.
2. Pentru (și) că a întărit lumea, care nu se va clătina.
3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.
5. Ridicat-au râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
6. Minunate sunt înălțimile mării, minunat este întru cele înalte Domnul.
7. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte; casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

PSALMUL 93

Psalm α lui David, în a patra a sâmbetei.

1. Dumnezeul răzbunărilor, Domnul, Dumnezeul răzbunărilor cu îndrăzneală a statut.
2. Înălță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.
3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor fâli,
4. vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege?
5. Pe poporul Tău, Doamne, l-am smerit (împilat), și moștenirea Ta au dosădit.
6. Pe văduvă și pe orfan au omorât și pe nemernic l-au ucis.
7. Și au zis: „Nu va vedea Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacov”.
8. Înțelegeți, dar, cei necunoscători întru popor, și cei nebuni, înțelepțiți-vă odată!
9. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a zidit ochiul, au nu înțelege?
10. Cel ce pedepsește neamurile, au nu va muștra? Cel ce învață pe omul cunoștința?
11. Domnul, cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.

12. Fericit este omul pe care-l vei certa, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el,
13. ca să-l îmblânzești pe el în zilele cele rele, până ce se va săpa păcătosului groapă.
14. Că nu va lepăda Domnul pe poporul Său, și moștenirea Sa nu o va părăsi,
15. Până ce dreptatea se va întoarce în judecată și toți cei ce se țin de dânsa, toți cei dreپți la inimă.
16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta cu mine asupra celor ce lucrează fărădelegea?
17. Că de nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin de nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.
18. De ziceam: „S-a clătinat piciorul meu”, mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.
19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.
20. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zidește osteneală peste poruncă.
21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului și sânge nevinovat vor osândi.
22. Și S-a făcut mie Domnul spre scăpare și Dumnezeuul meu spre ajutorul nădejdiei mele.
23. Și va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor și după răutatea lor îi va pierde pe dânsii Domnul Dumnezeu.

Slavă...

PSALMUL 94

Lauda de cântare a lui David; nescris deasupra la Evrei.

1. Veniți să ne bucurăm Domnului, să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.
2. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire și în psalmi să-l strigăm Lui.
3. Că Dumnezeu mare este Domnul și Împărat mare peste tot pământul.
4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului și înălțimile munților ale Lui sunt.
5. Că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea și uscatul mâinile Lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui și să plângem înaintea Domnului Celui ce ne-a făcut pe noi.
7. Că Acesta este Dumnezeuul nostru și noi poporul pășunii Lui și oile mâinii Lui.
8. Astăzi, de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre ca într-o întărâtare (amărăre), precum în ziua ispitirii în pustie,
9. unde M-au ispitit părinții voștri, cercatu-M-au și au văzut lucrurile Mele.
10. Patruzeci de ani am suportat neamul acesta și am zis: „Pururea rățesc cu inima”.
11. Și ei n-au cunoscut căile Mele; cum M-am jurat într-o urgia Mea: De (Nu) vor intra într-o odihna Mea.

PSALMUL 95

*Lauda de cântare a lui David, când s-a zidit casa după robie;
nescris deasupra la Evrei.*

1. Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.
2. Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui.
3. Vestiți într-o neamuri slava Lui, în toate popoarele minunile Lui.
4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșător este mai presus decât toți dumnezeii.
5. Că toți dumnezeii neamurilor sunt draci; iar Domnul cerurile a făcut.
6. Mărturisire și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și mare cuviință într-o sfințenia Lui.
7. Aduceți Domnului, moștenirile neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui.
8. Ridicați jertfe și intrați în curțile Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.
9. Să se clatine de fața Lui tot pământul; spuneți într-o neamuri că Domnul a împărățit.
10. Pentru (Și) că a întărit lumea, care nu se va clătina, judeca-va popoarele într-o dreptate.
11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, să se clatine marea și plinirea ei; bucura-se-vor câmpiile și toate cele ce sunt într-o însele.

12. Atunci se vor bucura toate lemnele pădurii de la fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.
13. Judeca-va lumea întru dreptate și popoarele întru adevărul Său.

PSALMUL 96

A lui David, când s-a așezat pământul lui; nescris deasupra la Evrei.

1. Domnul a împărățit, să se bucure pământul, vesească-se ostroave multe.
2. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este întărirea (isprava) scaunului Său.
3. Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejur pe vrăjmașii Lui.
4. Strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a și s-a clătinat pământul.
5. Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.
6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui și au văzut toate popoarele slava Lui.
7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă în idolii lor.
8. Închinați-vă Lui, toți îngerii Lui.
9. Auzit-a și s-a veselit Sionul, și s-au bucurat ficele Iudeii pentru judecățile Tale, Doamne.
10. Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai preaînălțat mai presus decât toți dumnezeii.
11. Cei ce iubiți pe Domnul, urâți cele rele (răul); păzește Domnul sufletele cuviosilor Săi, din mâna păcătosului (păcătoșilor) îi va izbăvi pe dânșii.
12. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepți cu inima, veselie.
13. Veseliți-vă, drepții, întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui!

Slavă...

PSALMUL 97

Psalm a lui David.

1. Cântați Domnului cântare nouă, că (lucruri) minunate a făcut Domnul.
2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.
4. Pomenit-a mila Sa lui Iacov, și adevărul Său casei lui Israel.
5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
6. Strigați lui Dumnezeu, tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.
7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și cu glas de psalm; cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului Domnului.
8. Să se clatine marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
9. Râurile vor bate din palme deodată, munții se vor bucura de fața Domnului; că vine, că vine (sosește) să judece pământul.
10. Judeca-va lumea întru dreptate și popoarele cu îndreptare.

PSALMUL 98
Psalm a lui David.

1. Domnul a împărățit, să se mânie popoarele; Cel ce șade pe heruvimi, să se clatine pământul.
2. Domnul în Sion este mare și înalt este peste toate popoarele.
3. Mărturisească-se numelui Tău Celui mare, că înfricoșător și Sfânt este.
4. Și cinstea împăratului iubește judecata; Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov Tu o ai făcut.
5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.
6. Moise și Aaron întru preoții Lui și Samuil întru cei ce cheamă numele Lui.
7. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor a grăit către dânșii.
8. Că păzeau mărturiile Lui și poruncile Lui, pe care le-a dat lor.
9. Doamne, Dumnezeul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu milostiv Te-ai făcut lor și izbândind spre toate izvodirile lor.
10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeul nostru!

PSALMUL 99

Psalm lui David, spre mărturisire.

1. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea Lui cu bucurie.
2. Cunoașteți că Domnul, Acesta este Dumnezeul nostru, El ne-a făcut pe noi, și nu noi; iar noi, poporul Lui și oile pășunii Lui.
3. Intrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude, mărturisiți-vă Lui.
4. Lăudați numele Lui, că este bun Domnul; în veac este mila Lui, și până în neam și în neam adevărul Lui.

PSALMUL 100

Psalm a lui David.

1. Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne; cânta-voi și voi înțelege în cale fără prihană; când vei veni către mine?
2. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.
3. N-am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege; pe cei ce făceau călcări de lege i-am urât.
4. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel viclean, n-am cunoscut.
5. Pe cel ce clevea în ascuns pe aproapele său, pe acela l-am gonit.
6. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta n-am mâncat.
7. Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine; cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.
8. Nu a locuit în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăiește ne-dreptăți, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.
9. În dimineți am ucis pe toți păcătoșii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

CATISMA A PAISPREZECEA

PSALMUL 101

Rugăciunea săracului când se mâhnește și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea și strigarea mea la Tine să vie!
2. Să nu întorci fața Ta de la mine, în orice zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta; în orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.
3. Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au uscat.
4. Rănit am fost ca iarba și s-a uscat inima mea, că am uitat să mănânc pâinea mea.
5. De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea mea.
6. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie, făcutu-m-am ca bufnița din ruine.
7. Privegheat-am și m-am făcut ca o pasăre singuratică pe acoperiș.
8. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă laudau asupra mea se jurau.
9. Că cenușă ca pâinea am mâncat și băutura mea cu plângere am amestecat, de către fața urgiei Tale și a mâniei Tale, că înălțându-mă m-ai doborât.
10. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat.
11. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam.
12. Sculându-Te Tu, vei milui Sionul, că vremea este să Te milostivești spre el, că a venit vremea.
13. Că bine au voit robii Tăi în pietrele lui și de țărâna lui le va fi milă.
14. Și se vor teme neamurile de numele Tău, Domne, și toți împărații pământului de slava Ta.
15. Că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta întru slava Sa.
16. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu a defăimat cerea lor.
17. Să se scrie aceasta întru alt neam, și poporul ce se zidește va lauda pe Domnul.
18. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit,
19. ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți,

20. ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda Lui în Ierusalim,
21. când se vor aduna popoarele dimpreună, și împărații ca să slujească Domnului.
22. Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: Împuținarea zilelor mele spune-mi.
23. Nu mă duce (ridica) pe mine într-o înjumătățire a zilelor mele, în neamul neamurilor anilor Tăi.
24. Întru început, Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.
25. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne; și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei înveli și se vor schimba.
26. Iar Tu Același ești și anii Tăi nu vor lipsi.
27. Fiii robilor Tăi se vor sălășlui și sămânța lor în veac se va îndrepta.

PSALMUL 102
Al lui David.

1. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și, toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.
2. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui.
3. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.
4. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.
5. Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta, înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.
6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.
7. Cunoscută a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.
8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv; nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia.
9. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.
10. Că, după înălțimea cerului de la pământ a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.
11. Pe cât sunt de departe Răsăriturile de la Apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

12. În ce chip miluiește (îndură) tatăl pe fii, așa a miluit (îndurat) Domnul pe cei ce se tem de Dânsul, că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem.
13. Omul, ca iarba zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.
14. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său.
15. Iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de El.
16. Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele.
17. Domnul în cer a gătit scaunul Său, și Împărăția Lui peste toți stăpânește.
18. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui, auziți glasul cuvintelor Lui.
19. Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui, slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
20. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui; binecuvântează, suflete ale meu, pe Domnul.

Slavă...

PSALMUL 103

Al lui David, despre alcătuirea lumii.

1. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte!
2. Întru mărturisire și mare-cuviință Te-ai îmbrăcat, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină.
3. Cel ce întinzi cerul ca un cort (piele); Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;
4. Cel ce pui nourii suirea Ta (Lui), Cel ce umbli peste aripile vânturilor.
5. Cel ce faci pe îngerii Tăi (Lui) duhuri și pe slugile Tale (slujitorii Lui) pară de foc.
6. Cel ce întemeiezi pământul pe întărirea Lui, nu se va clătina în veacul veacului.
7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape.
8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

9. Se suie munții și se pogoară câmpiile în locul pe care l-ai întemeiat lor.
10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece, nici nu se vor întoarce ca să acopere pământul.
11. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
12. Adăpa-se-vor toate fiare câmpului, aștepta-vor colunii întru setea lor.
13. Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul stâncilor vor da glas.
14. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale (lui), din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor,
16. ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului,
17. ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inimii omului o întărește.
18. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit.
19. Acolo păsările își vor face cuib, locașul erodiului le povățuiește pe ele.
20. Munții cei înalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor.
21. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.
22. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte; întru aceea vor trece toate fiarele pădurii.
23. Puii leilor răcnesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.
24. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca.
25. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.
26. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne! Toate întru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.
27. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare cărora nu este număr, vietăți mici cu mari.
28. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care l-ai zidit ca să-l batjocorești în ea.
29. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme; dându-le Tu lor vor aduna.
30. Deschizând Tu mâna, toate se vor umplea de bunătate, iar întorcându-Ți Tu fața, se vor tulbura.

31. Lua-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna lor se vor întoarce.
32. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului.
33. Fie slava Domnului în veac! Veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale.
34. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce Se atinge de munți și fumegă.
35. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.
36. Îndulcească-se Lui vorba mea, și (iar) eu mă voi veseli de Domnul.
37. Lipsească păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie ei. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă...

PSALMUL 104

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, și chemați numele Lui, vestiți între neamuri lucrurile Lui.
2. Cântați-l Lui și-L lăudați pe El, povestiți toate minunile Lui.
3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui; veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.
4. Căutați pe Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui pururea.
5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui, pe care le-a făcut, de înfricoșările Lui și de judecățile gurii Lui,
6. sămânța lui Avraam, robii Lui, fiii lui Iacov, aleșii Lui.
7. Acesta este Domnul Dumnezeul nostru, în tot pământul judecățile Lui.
8. Adusu-Și-a aminte în veac de Așezământul Legii Lui, de cuvântul pe care l-a poruncit la mii de neamuri,
9. pe care l-a așezat lui Avraam, și jurământul Său lui Isaac.
10. Și l-a pus pe el lui Iacov, spre poruncă, și lui Israel, spre Așezământ veșnic,
11. zicând: „Ție-ți voi da pământul lui Hanaan, partea moștenirii voastre”.
12. Când erau ei puțini la număr, împuținați și străini (vremelnici) într-însul.

13. Și au trecut din neam în neam și de la o împărăție la alt popor.
14. Nu a lăsat om să le facă strâmbătate și a certat pentru dânșii împărați:
15. „Nu vă atingeți de unșii Mei și întru proorocii Mei nu vicleniți”.
16. Și a chemat foamete pe pământ și toată întărirea pâinii o a sfărâmat.
17. Trimis-a înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.
18. Smerit-au în obezi picioarele lui; prin fier au trecut sufletul lui, până ce a venit cuvântul Lui.
19. Cuvântul Domnului l-a aprins pe el; trimis-a împăratul și l-a slobozit pe el, boierul poporului, și l-a lăsat pe el.
20. Pusu-l-a pe el domn casei lui și boier (începător) a toată avuția lui,
21. ca să învețe pe boierii (începătorii) lui ca pe sine însuși și pe cei bătrâni ai lui să-i înțeleptească.
22. Și a intrat Israel în Egipt și Iacov a nemernicit (vremelnicit) în pământul lui Ham.
23. Și l-a înmulțit pe poporul său foarte și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.
24. Întors-a inima lui, ca să urască pe poporul Său, ca să viclenească întru slugile Lui.
25. Trimis-a pe Moise, sluga Sa, și pe Aaron, pe care l-a ales Luiși.
26. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor Sale și ale înfricoșărilor Sale în pământul lui Ham.
27. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui.
28. Întors-a apele lor în sânge și a omorât peștii lor.
29. Scos-a pământul lor broaște în cămarile împăraților lor.
30. Zis-a, și a venit muscă câinească și mușiță în toate hotarele lor.
31. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.
32. Și a bătut viile lor și smochinii lor și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.
33. Zis-a, și a venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr.
34. Și au mâncat toată iarba în pământul lor și au mâncat tot rodul pământului lor.
35. Și a bătut pe tot întâiul-născut în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

36. Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur și nu era întru semințiile lor bolnav.
37. Veselitu-s-a Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica peste dânșii.
38. Întins-a nor spre acoperirea lor, și foc ca să lumineze lor noaptea.
39. Cerut-au, și au venit cristei și cu pâine cerească i-a săturat pe ei.
40. Desfăcut-a piatra și au curs ape, curs-au râuri întru cele fără de apă.
41. Că Și-a adus aminte de cuvântul Lui cel sfânt, cel către Avraam, robul Său.
42. Și a scos pe poporul Său întru bucurie și pe aleșii Săi întru veselie.
43. Și le-a dat lor țările neamurilor și ostenelile popoarelor le-au moștenit,
44. ca să păzească dreptățile Lui și legea Lui să o caute.

Slavă...

CATISMA A CINCISPREZECEA

PSALMUL 105

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?
3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.
4. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința poporului Tău, cercetează-ne pe noi întru mântuirea Ta,
5. ca să vedem bunătatea aleșilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm cu moștenirea Ta.
6. Păcătuit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am nedreptate.
7. Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale, și nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale, și Te-au amărât, suindu-se la Marea Roșie.
8. Și i-a mântuit pe ei pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui.

9. Și a certat Marea Roșie și a secat, și i-a povățuit pe dânșii într-o adânc ca în pustie.
10. Și i-a mântuit pe ei din mâna celui ce îi ura, și i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmașilor.
11. Acoperit-a apa pe cei ce-i strâmtorau pe ei, niciunul dintr-înșii n-a rămas.
12. Și au crezut cuvântul Lui, și au cântat laudei Lui.
13. Grăbitu-s-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.
14. Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în loc fără de apă.
15. Și le-a dat lor cererea lor, și le-a dat lor sațiu în sufletele lor.
16. Și au mâniat pe Moise în tabără, pe Aaron Sfântul Domnului.
17. S-a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și a acoperit pe adunarea lui Abiron.
18. Și s-a aprins foc în adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.
19. Și au făcut vițel în Horeb, și s-au închinat celui cioplit.
20. Și au schimbat slava Lui într-o asemănare de vițel ce mănâncă iarbă.
21. Și au uitat pe Dumnezeu, Cel ce i-a mântuit pe dânșii, pe Cel ce a făcut (lucruri) mari în Egipt, minunate în pământul lui Ham, înfricoșătoare în Marea Roșie.
22. Și a zis să-i piardă pe dânșii, de n-ar fi stătut Moise cel ales al Lui într-o zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piardă pe ei.
23. Și au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântului Lui.
24. Și au cântit în corturile lor, n-au ascultat glasul Domnului.
25. Și a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i surpe pe ei în pustie,
26. și ca să surpe sămânța lor într-o neamuri și să-i risipească prin țări.
27. Și au jertfit lui Belfegor, și au mâncat jertfele morților.
28. Și L-au întărâtat pe El într-o izvodirile lor, și s-a înmulțit într-o dânșii căderea.
29. Și a stătut Finees, și L-au îmblânzit, și a încetat bătaia.
30. Și i s-a socotit lui într-o dreptate, din neam și în neam până în veac.
31. Și L-au mâniat pe El la apa certării (grăirii-împotriva), și s-a dosădit Moise pentru dânșii, că au amărât duhul lui, și au osebit într-o buzele sale.
32. N-au pierdut neamurile de care le-a zis lor Domnul.

33. Și s-au amestecat între păgâni (neamuri), și au desprins lucrurile lor; și au slujit celor ciopliți ai lor, și li s-a făcut lor spre sminteală.
34. Și au jertfit pe fiii lor și pe fiucele lor dracilor.
35. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiucelor, pe care i-au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaan.
36. Și s-au pângărit în pământul lor de sângele uciderii, și s-au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.
37. Și S-a mâniat cu iuțime Domnul asupra poporului Său, și a urât moștenirea Sa.
38. Și i-a dat pe dânșii în mâinile vrăjmașilor (nea-murilor), și i-au stăpânit pe ei cei ce îi urau pe ei.
39. Și i-au necăjit pe ei vrăjmașii lor, și i-au smerit sub mâinile lor.
40. De multe ori i-a izbăvit pe dânșii, iar ei L-au amărât pe El întru sfatul lor, și s-au smerit întru fărădelegile lor.
41. Și a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El rugăciunea lor.
42. Și Și-a adus aminte de Așezământul de Lege al Lui, și S-a căit după mulțimea milei Sale.
43. Și i-a dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robii pe dânșii.
44. Mântuiește-ne pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și ne adună din neamuri,
45. ca să se ne mărturisim numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.
46. Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac; și va zice tot poporul: Fie, fie.

Slavă...

PSALMUL 106

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Să zică cei mântuiți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.
3. Din țări i-a adunat pe dânșii, de la răsărituri și de la apusuri, și de la miazănoapte și de la mare.
4. Rătăcit-au în pustiu fără apă, calea cetății de locuit n-au aflat.
5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într-înșii se sfârșea.

6. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a izbăvit pe ei.
7. Și i-a povățuit pe ei la calea dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.
8. Mărturisească Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.
9. Că a săturat suflet deșert, și suflet flămând a umplut de bunătați.
10. Pe cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții, pe cei ferecați cu sărăcie și cu fier.
11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul Celui Preaînalt l-au întărâtat.
12. Și s-au smerit întru osteneli inimile lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute.
13. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.
14. Și i-a scos pe ei dintru întuneric și din umbra morții, și legăturile lor le-a rupt.
15. Mărturisească Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor.
16. Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt.
17. Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s-au smerit.
18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, și s-au apropiat până la porțile morții.
19. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.
20. Trimis-a Cuvântul Său și i-a vindecat pe ei, și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor.
21. Mărturisească Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor.
22. Și să jertfească Lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile Lui întru bucurie.
23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe,
24. aceștia au văzut lucrările Domnului și minunile Lui întru adânc.
25. Zis-a și a stătut duhul viforului, și s-au înălțat valurile ei.
26. Se suie până la ceruri și se pogoară până în adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topea.

27. Tulburatu-s-au, clătitu-s-au ca cel ce se îmbată și toată înțelepciunea lor s-a înghițit.
28. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a scos pe dânșii.
29. Și a poruncit viforului, și a stătut întru liniște, și au încetat valurile ei.
30. Și s-au veselit că s-au alinat, și i-a povățuit pe dânșii la limanul voii Lui.
31. Mărturisească Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.
32. Să-L înalțe pe Dânsul întru adunarea (biserica) poporului și în scaunul bătrânilor să-L laude pe El.
33. Pus-a râurile întru pustie și curgerile apelor întru sete;
34. pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celor ce locuiesc pe dânsul.
35. Pus-a pustiul întru iezere de ape și pământul cel fără de apă întru curgeri de ape.
36. Și a sălășluit acolo pe cei flămânzi, și a așezat cetăți de locuit.
37. Și au semănat țarine, și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță.
38. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a împuținat.
39. Și s-au împuținat și s-au dosădit de necazul relelor și de durere.
40. Vărsatu-s-a urgisire către mai-marii lor, și i-a făcut pe ei să rățăcească în loc neumblat, și nu în cale.
41. Și a ajutat celui lipsit din sărăcie, și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.
42. Vedeau-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupa gura sa.
43. Cine este înțelept și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului?

Slavă...

PSALMUL 107
Cântare de psalm α lui David.

1. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda întru slava mea.
2. Deșteaptă-te slava mea! Deșteaptă-te psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața.

3. Mărturisi-mă-voi Ție întru popoare, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri.
4. Că mare este mila Ta deasupra cerurilor și până la nouri adevărul Tău.
5. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.
6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.
7. Dumnezeu a grăit în cel sfânt al Său: „Înalță-Mă-voi și voi împărți Sichemul și valea locașurilor o voi măsură.
8. Al Meu este Galaadul, al Meu este Manase, și Efraim sprijinirea capului Meu, Iuda împăratul Meu.
9. Moab căldarea nădejzii Mele, spre Idumeea voi pune încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam Mi s-au supus”.
10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până în Idumeea?
11. Au, nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și, au, nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?
12. Dă-ne nouă ajutor în necaz, și deșartă este mântuirea omului.
13. Întru Dumnezeu vom face puterea și El va urgisi pe vrăjmașii noștri.

PSALMUL 108

Întru sfârșit; psalm a lui David.

1. Dumnezeule, lauda Mea să nu o taci, că gura păcătosului și a vicleanului s-au deschis asupra Mea.
2. Grăit-au împotriva Mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de urâciune M-au înconjurat, și s-au luptat cu Mine în zadar.
3. În loc să Mă iubească Mă cleveteau, iar Eu Mă rugam.
4. Și au pus împotriva Mea rele în loc de bune și urâciune în locul iubirii Mele.
5. Pune peste dânsul pe cel păcătos, și diavolul să stea de-a dreapta lui.
6. Când se va judeca el să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat.
7. Fie zilele lui puține, și dregătoria (episcopia) lui să ia altul.
8. Să fie feciorii lui orfani și femeia lui văduvă.
9. Clătinându-se, să se strămute fiii lui și să ceară, să se scoată din curțile casei lor.

10. Să cerceteze împrumutătorul toate, câte sunt ale lui, și să jefuiască străinii ostenele lui.
11. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici să fie îndurător spre orfanii lui.
12. Să fie feciorii lui întru pierzare, într-un neam să se stingă numele lui.
13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicii lui să nu se șteargă.
14. Să fie înaintea Domnului pururea și să piară de pe pământ pomenirea lor.
15. Pentru că nu și-a adus aminte a face milă, și a gonit pe omul cel lipsit și sărac și străpuns la inimă ca să-l omoare.
16. Și a iubit blestemul, și-i va veni lui; și n-a voit binecuvântarea, și se va depărta de la el.
17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa în măruntaiele lui, și ca untuldelemn în oasele lui.
18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă și ca un brâu cu care pururea se încinge.
19. Acesta este lucrul celor ce Mă clevesc pe mine la Domnul și a celor ce grăiesc rele asupra sufletului Meu.
20. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu Mine milă pentru numele Tău, că bună este mila Ta.
21. Izbăvește-mă, că sărac și lipsit sunt Eu, și inima Mea S-a tulburat înlăuntrul Meu.
22. Ca umbra când se abate M-am pierdut, împrăștiatu-M-am ca lăcustele.
23. Genunchii Mei au slăbit de post și carnea Mea s-a schimbat pentru untdelemn.
24. Și Eu M-am făcut ocară lor, văzutu-M-au, clătinat-au capetele lor.
25. Ajută-Mi Mie, Doamne, Dumnezeul Meu; și mă mântuiește după mila Ta.
26. Și să cunoască că mâna Ta este aceasta, și Tu, Doamne, o ai făcut pe ea.
27. Blestema-vor ei, și Tu vei binecuvânta; cei ce se scoală asupra Mea să se rușineze, iar sluga Ta se va veseli.
28. Îmbracă-se cu ocară cei ce mă clevesc pe Mine și să se învelească ca și cu un veșmânt cu rușinea lor.
29. Mărturisi-Mă-voi Domnului foarte cu gura Mea și în mijlocul multora îl voi lauda pe El.
30. Că a stat de-a dreapta celui lipsit, ca să Mă mântuiască de cei ce gonesc sufletul Meu.

Slavă...

CATISMA A ȘAISPREZECEA

PSALMUL 109

Psalm α lui David.

1. Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.
2. Toiagul puterii va trimite Ție Domnul din Sion, și stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi.
3. Cu Tine este începătoria în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi.
4. Din pântecel mai-nainte de luceafăr Te-am născut. Juratu-S-a Domnul și nu-l va părea rău (nu Se va căi): Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melchisedec.
5. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua mâniei (urgiei) Sale împărați.
6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capetele multora de pe pământ.
7. Din pârâu pe cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110

Aliluia.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul dreptilor și în adunare.
2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.
3. Mărturisire și mare-cuviință este lucrul Lui, și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.
4. Pomenire a făcut minunilor Sale, milostiv și îndurat (este) Domnul.
5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Și-va aminte în veac de Așezământul de Lege al Său.
6. Tăria lucrurilor Sale o a vestit poporului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.
7. Lucrurile mâinilor Lui, adevărul și judecata; credincioase toate poruncile Lui.
8. Întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru dreptate.
9. Izbăvire a trimis poporului Său, poruncit-a în veac Așezământul de Lege al Său; Sfânt și înfricoșător este numele Lui.

10. Începutul înțelepciunii este frica Domnului, iar înțelegerea (priceperea) este bună tuturor celor ce o fac pe dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 111

Aliluia.

1. Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.
2. Puternică pe pământ va fi seminția lui; neamul dreptilor se va binecuvânta.
3. Slavă și bogăție în casa lui, și dreptatea lui rămâne în veac.
4. Răsărit-a întru întuneric lumină dreptilor; Cel milostiv și îndurat și drept.
5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută, tocmi-va cuvintele sale în judecată.
6. Că în veac nu se va clătina, întru pomenire veșnică va fi dreptul.
7. De auzul rău nu se va teme; gata este inima lui a nădăjdui în Domnul.
8. Întăritu-s-a inima lui; nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.
9. Împrăștiat-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă.
10. Păcătosul va vedea și se va mânia, cu dinții săi va scrâșni și se va topi; pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

PSALMUL 112

Aliluia.

1. Lăudați tineri pe Domnul, lăudați numele Domnului.
2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.
3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri lăudat este numele Domnului.
4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri slava Lui.
5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru? Cel ce locuiește întru cele înalte și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ.

6. Cel ce ridică de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalță pe cel lipsit,
7. ca să-l așeze pe el cu stăpânitorii (începătorii), cu stăpânitorii poporului Său.
8. Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

PSALMUL 113
Aliluia.

1. Întru ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din popor barbar,
2. făcutu-s-a Iudeea sfințirea Lui, Israel, stăpânirea Lui.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile, ca miei oilor.
5. Ce este ție, mare, că ai fugit? Și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?
6. Munților, că ați săltat ca berbecii, și dealurilor, ca miei oilor?
7. De fața Domnului s-a clătinat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov,
8. a Celui ce a întors piatra în iezere de ape, și cea vârtoasă în izvoare de ape.
9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta și adevărul Tău.
10. Ca nu cândva să zică neamurile: Unde este Dumnezeul lor?
11. Iar Dumnezeul nostru, în cer și pe pământ; toate câte a vrut a făcut.
12. Idolii neamurilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești.
13. Gură au, și nu vor grăi; ochi au și nu vor vedea.
14. Urechi au, și nu vor auzi: nări au, și nu vor mirosi.
15. Mâini au, și nu vor pipăi; picioare au, și nu vor umbla; nu vor glăsui cu gâtlejul lor.
16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac ei și toți cei ce nădăjduiesc (se încred) spre dânșii.
17. Casa lui Israel a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și apărătorul lor este.
18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul; ajutorul și apărătorul lor este.
19. Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit spre Domnul; ajutorul și apărătorul lor este.

20. Domnul, pomenindu-ne pe noi, ne-a binecuvântat; a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron.
21. Binecuvântat-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.
22. Adaugă Domnul spre noi, spre noi și spre fiii noștri.
23. Binecuvântați sunteți voi de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
24. Cerul cerului Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.
25. Nu cei morți Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.
26. Ci noi, cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

PSALMUL 114

Aliluia.

1. Iubit-am, că va auzi (a auzit) Domnul glasul rugăciunii (cererii) mele.
2. Că a plecat urechea Sa spre mine, și în zilele mele Îl voi chema.
3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au aflat.
4. Necaz și durere am aflat, și numele Domnului am chemat: O, Doamne, izbăvește sufletul meu.
5. Milostiv este Domnul și drept și Dumnezeuul nostru miluiește.
6. Cel ce păzește pe prunci Domnul; smeritu-m-am și m-am mântuit.
7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.
8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.
9. Bine voi plăcea înaintea Domnului în latura celor vii.

Slavă...

PSALMUL 115

Aliluia.

1. Crezut-am, pentru aceea am grăit; iar eu m-am smerit foarte.
2. Și am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate câte mi-a răsplătit mie?
4. Paharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.
5. Rugăciunile mele Domnului voi da înaintea a tot poporul Lui.
6. Scumpă (Cinstită) este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.
7. O, Doamne, eu, robul tău; eu, robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele.
8. Ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voi chema.
9. Rugăciunile mele Domnului voi da înaintea a tot poporul Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

PSALMUL 116

Aliluia.

1. Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.
2. Că s-a întărit mila Lui peste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 117

Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac este mila Lui.
2. Zică dar casa lui Israel că este bun, că în veac e mila Lui.
3. Zică dar casa lui Aaron că este bun, că în veac e mila Lui.
4. Zică toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac e mila Lui.
5. Din necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit întru desfătare.
6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme (de) ce-mi va face mie omul.
7. Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei.
8. Bine este a nădăjdui (încrede) spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.
9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri (începători).
10. Înconjuratu-m-au toate neamurile, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
11. Înconjurând, m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
13. Împins fiind, m-am povârnit să cad, și Domnul m-a sprijinit.
14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și S-a făcut mie spre mântuire.
15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.
16. Dreapta Domnul a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.
17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.
18. Certând, m-a certat Domnul, și morții nu m-a dat.
19. Deschideți mie porțile (ușile) dreptății; întrând într-însele mă voi mărturisi Domnului.
20. Aceasta este poarta (ușa) Domnului, dreptii vor intra într-înșea.
21. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit, și Te-ai făcut mie spre mântuire.
22. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.
23. De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.
24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.
25. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, bine-sporește!
26. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului; binecuvântatu-v-am pe voi din casa Domnului.
27. Dumnezeu este Domnul, și S-a arătat nouă; tocmiți sărbătoare întru împodobire cu cele frumoase, până la cornurile jertfelnicului.
28. Dumnezeul meu ești Tu, și mă voi mărturisi Ție; Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi înălța.
29. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit, și Te-ai făcut mie spre mântuire.
30. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

CATISMA A ȘAPTESPREZECEA

PSĂLMUL 118

Aliluia.

1. Fericiți cei fără de prihană în cale, care umblă în legea Domnului.
2. Fericiți cei ce cercă mărturiile Lui, cu toată inima Îl vor căuta pe Dânsul.
3. Că nu cei ce lucrează fărădelegea au umblat în căile Lui.
4. Tu ai poruncit poruncile Tale ca să le păzească foarte.
5. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc îndreptările Tale!
6. Atunci nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile Tale.
7. Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, întru învățarea judecăților dreptății Tale.
8. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi foarte.
9. Întru ce își va îndrepta tânărul calea sa? Întru păzirea cuvintelor Tale.
10. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.
11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.
12. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.
13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.
14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca pentru toată bogăția.
15. Întru poruncile Tale mă voi îndeletnici și voi cunoaște căile Tale.
16. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.
17. Răsplătește robului Tău, viază-mă și voi păzi cuvintele Tale.
18. Descoperă ochii mei, și voi cunoaște minunile din Legea Ta.
19. Pribeag (Locuitor vremelnic) sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de mine poruncile Tale.
20. Dorit-a sufletul meu ca să poftască judecățile Tale în toată vremea.
21. Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.
22. Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.
23. Pentru (și) că au șezut boierii (începătorii), și asupra mea cleveteau, iar robul Tău se îndeletnicea întru dreptățile Tale.

24. Și că mărturiile Tale cugetarea mea sunt, și sfaturile mele, îndreptările Tale.
25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău.
26. Căile mele le-am vestit și mai auzit; învață-mă îndreptările Tale.
27. Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg, și mă voi deprinde întru minunile Tale.
28. Dormit-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă întru cuvintele Tale.
29. Calea nedreptății depărtează-o de la mine, și cu Legea Ta mă miluiește.
30. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.
31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.
32. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.
33. Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi căuta pe dânsa totdeauna.
34. Înțelepțește-mă și voi căuta Legea Ta, și o voi păzi pe ea cu toată inima mea.
35. Povățuiește-mă în cărarea poruncilor Tale, că pe aceea am voit.
36. Pleacă inima mea spre mărturiile Tale, și nu la lăcomie.
37. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciune; în calea Ta mă viază.
38. Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta.
39. Șterge ocară mea, de care mă tem (neliniștesc), că judecățile Tale sunt bune.
40. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă.
41. Și să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.
42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.
43. Să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până la sfârșit; că întru judecățile Tale am nădăjduit.
44. Și voi păzi Legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.
45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am cercetat.
46. Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.
47. Și am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, pe care le-am iubit, și mă îndeletniceam întru îndreptările Tale.
49. Pomenește cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde.
50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.
51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar de la Legea Ta nu m-am abătut.
52. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.
53. Mâhnire m-a cuprins dinspre (de) cei păcătoși, care părăsesc Legea Ta.
54. Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.
55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit Legea Ta.
56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.
57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc Legea Ta.
58. Rugatu-m-am feței Tale cu toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.
59. Cugetat-am la căile Tale, și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.
60. Gătitu-m-am și nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale.
61. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, și Legea Ta n-am uitat.
62. În miezul nopții m-am sculat, ca să mă mărturisesc Ție, pentru judecățile dreptăților Tale.
63. Părtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, și celor ce păzesc poruncile Tale.
64. De mila Ta, Doamne, este plin tot pământul, îndreptările Tale mă învață.
65. Bunătate ai făcut, Doamne, după cuvântul Tău cu robul Tău.
66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile Tale am crezut.
67. Mai-nainte de ce m-am smerit, eu am greșit; pentru aceasta, cuvântul Tău am păzit.
68. Bun ești, Doamne, și întru bunătatea Ta învață-mă îndreptările Tale.
69. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri; iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor; iar eu la Legea Ta am cugetat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

72. Bună este mie Legea gurii Tale, mai vârtos (mult) decât mii de aur și de argint.

Slavă...

STAREA A DOUA

73. Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit; înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscute-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău.

77. Să-mi vie mie îndurările Tale, și voi fi viu; că Legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi îndeletnici întru poruncile Tale.

79. Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Fie inima fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stingă-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s-au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: „Când mă vei mângâia?”

83. Că m-am făcut ca un foale în brumă; îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfe, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevăr; cu nedreptate m-au gonit, ajută-mi.

87. Puțin de nu m-au sfârșit pe mine pe pământ; iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii Tale.

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul Tău; întemeiat-ai pământul și rămâne.
91. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare (roabe) Ție.
92. Că de n-ar fi fost Legea Ta cugetarea mea, atunci aş fi pierit întru smerenia mea.
93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat.

MIJLOCUL

94. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.
95. Pe mine m-au aşteptat păcătoşii ca să mă piardă; mărturiile Tale am cunoscut.
96. A toată isprava am văzut marginea; desfătată e porunca Ta foarte.
97. Cât am iubit Legea Ta, Doamne, toată ziua cugetarea mea este.
98. Mai mult decât pe vrăjmaşii mei m-ai înţelepţit cu porunca Ta, că în veac a mea este.
99. Mai mult decât toţi cei ce mă învaţă am înţeles, că la mărturiile Tale cugetarea mea este.
100. Mai mult decât bătrânii am priceput, că poruncile Tale am căutat.
101. De la toată calea cea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.
102. De la judecăţile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.
103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea, gurii mele.
104. Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptăţii.
105. Făclie (Luminător) picioarelor mele este Legea Ta și luminează cărărilor mele.
106. Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale.
107. Smeritu-m-am până la sfârşit: Doamne, viază-mă după cuvântul Tău!
108. Cele de bună voie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecăţile Tale mă învaţă.
109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și Legea Ta n-am uitat.
110. Pus-au păcătoşii cursă mie și de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.
112. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.
113. Pe călcătorii de lege am urât, iar Legea Ta am iubit.
114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.
115. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți, și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.
116. Apără-mă după cuvântul Tău și mă viază, și nu mă rușina pe mine de la așteptarea mea.
117. Ajută-mi, și mă voi mântui, și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.
118. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de îndreptările Tale, că nedreaptă este gândirea lor.
119. Călcători de lege am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.
120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m-am temut.
121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.
122. Primește pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.
123. Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta și spre cuvântul dreptății Tale.
124. Fă cu robul Tău după mila Ta și întru îndreptările Tale mă învață.
125. Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.
126. Vremea este a face Domnului, stricat-au Legea Ta.
127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul.
128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.
129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.
130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe princi.
131. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

STAREA A TREIA

132. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata celor ce iubesc numele Tău.
133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.
134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile Tale.
135. Fața Ta arat-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.
136. Pâraie de apă au izvorât ochii mei, pentru că n-am păzit Legea Ta.
137. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.
138. Poruncit-ai dreptatea (a fi) mărturiile Tale și adevărul foarte.
139. Topitu-m-a râvna Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.
140. Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, și robul Tău l-a iubit pe el.
141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, iar îndreptările Tale nu le-am uitat.
142. Dreptatea Ta este dreptate în veac și Legea Ta adevărul.
143. Necazuri și nevoi m-au aflat; poruncile Tale sunt cugetarea (grija) mea.
144. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.
145. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne, îndreptările Tale voi căuta.
146. Strigat-am către Tine, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.
147. Apucat-am înainte fără de vreme, și am strigat; întru cuvintele Tale am nădăjduit.
148. Apucat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.
149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază.
150. Apropiatu-s-au cei ce mă goneau pe nedrept, și (iar) de la Legea Ta s-au depărtat.
151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărul.
152. Din început am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.
153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că Legea Ta n-am uitat.

154. Judecă judecata mea și mă izbăvește; pentru cuvântul Tău mă viază.
155. Departe este de la cei păcătoși mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.
156. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.
157. Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc; de la mărturiile Tale nu m-am abătut.
158. Văzut-am pe cei neînțelegători și mă topeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.
159. Vezi că poruncile Tale le-am iubit; Doamne, întru mila Ta mă viază.
160. Începătura cuvintelor Tale este adevărul, și în veac toate judecățile dreptății Tale.
161. Boierii (începătorii) m-au gonit în zadar și de cuvintele Tale s-a înfricoșat (temut) inima mea.
162. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat prăzi multe.
163. Nedreptatea am urât și m-am scârbit; iar Legea Ta am iubit.
164. De șapte ori pe zi Te-am lăudat, pentru judecățile dreptății Tale.
165. Pace multă este celor ce iubesc Legea Ta, și nu este lor (întru ei) sminteală.
166. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.
167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.
168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.
169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.
170. Să intre rugăciunea mea înaintea Ta; Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.
171. Izbucni-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările Tale.
172. Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.
173. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.
174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta cugetarea mea
175. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda; și judecățile Tale vor ajuta mie.
176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă...

CATISMA A OPTSPREZECEA

PSALMUL 119
Cântarea treptelor.

1. Către Domnul am strigat când m-am necăjit, și m-a auzit.
2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană.
3. Ce se va da ție și ce se va adăuga ție către limba vicleană?
4. Săgețile celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni pustiitori.
5. Vai mie! Că pribegia mea s-a îndelungat; sălășluitu-m-am în sălașele lui Chedar; mult a pribegit sufletul meu.
6. Cu cei ce urau pacea, făcător de pace eram; când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

PSALMUL 120
Cântarea treptelor.

1. Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.
2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.
3. Să nu dai întru clătinare piciorul tău, nici să dormiteze Cel ce te păzește.
4. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel.
5. Domnul Te va păzi pe tine, Domnul este acoperământul tău peste mâna ta cea dreaptă.
6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.
7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va Domnul sufletul tău.
8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 121
Cântarea treptelor.

1. Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge.
2. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.
3. Ierusalimul, cel zidit ca o cetate, a cărui împărțășire e împreună.
4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israel, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele din casa lui David.
6. Întrebați dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celor ce te iubesc pe tine.
7. Fie pace întru puterea ta și îndestulare întru zidurile (turnurile) tale.
8. Pentru frații mei și pentru aproapele meu, am grăit adică pace pentru tine.
9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ție.

PSALMUL 122
Cântarea treptelor.

1. Către Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuiești în cer.
2. Iată, precum sunt ochii slugilor (robilor) în mâinile stăpânilor (domnilor) lor, precum sunt ochii slujnicei în mâinile stăpânei (doamnei) sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi (îndura) spre noi.
3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi; că prea mult ne-am umplut de defăimare.
4. Prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor ce se îndestulează și defăimare celor mândri.

PSALMUL 123
Cântarea treptelor.

1. De n-ar fi că Domnul era întru noi, zică dar Israel; de n-ar fi că Domnul era întru noi,
2. când s-au ridicat oamenii asupra noastră, iată, de vii ne-ar fi înghițit pe noi.
3. Când s-a iuțit mânia lor asupra noastră, iată, apa ne-ar fi înecat pe noi.
4. Pârâu a trecut sufletul nostru; iată, sufletul nostru a trecut apa cea fără de stare.
5. Binecuvântat este Domnul, Care nu ne-a dat pe noi spre vânarea dinților lor.
6. Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa vânătorilor; cursa s-a sfârșit și noi ne-am izbăvit.
7. Ajutorul nostru întru numele Domnului, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă...

PSALMUL 124
Cântarea treptelor.

1. Cei ce nădăjduiesc (se încred) în Domnul, ca muntele Sion; nu se va clătina în veac cel ce locuiește în Ierusalim.
2. Munți împrejurul lui, și Domnul împrejurul poporului Său, de acum și până în veac.
3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor; ca să nu-și întindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.
4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepti cu inima.
5. Iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelege. Pace peste Israel.

PSALMUL 125
Cântarea treptelor.

1. Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângâiați.
2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie.
3. Atunci vor grăi întru neamuri: Mărit-a Domnul a face cu dânșii.
4. Mărit-a Domnul a face cu noi, ne-am făcut veselindu-ne.
5. Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în austru.
6. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.
7. Mergând, mergeau și plângeau, aruncând semințele lor.
8. Și (iar) venind, vor veni cu bucurie, luându-și mănunchii lor.

PSALMUL 126
Cântarea treptelor.

1. De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce zidesc.
2. De n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.
3. În deșert este vouă a mâneca, sculați-vă după ce ați șezut, voi, cei ce mâncați pâinea durerii, când va da iubiților Săi somn.
4. Iată moștenirea Domnului, fiii, plata rodului pântecelui.
5. Ca niște săgeți în mâna celui puternic, așa fiii celor scuturați (proscriși).
6. Fericit cel care-și va împlini pofta sa dintr-înșii; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor lor în porți.

PSALMUL 127
Cântarea treptelor.

1. Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.
2. Ostenelile roadelor tale vei mânca; fericit ești, și bine-ți va fi.
3. Femeia ta ca o vie bine-roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca niște tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale.
4. Iată, așa se va binecuvânta omul cel ce se teme de Domnul.
5. Binecuvânta-te-va Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.
6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

PSALMUL 128
Cântarea treptelor.

1. De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, să zică dar Israel.
2. De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele și nu m-au biruit (nu au putut asupra mea).
3. Pe spatele meu au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea lor.
4. Domnul cel drept a tăiat grumajii păcătoșilor.
5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.
6. Facă-se ca iarba de pe casă, care mai-nainte de smulgere s-a uscat.
7. De care nu și-a umplut mâna sa cel ce seceră și sânul său cel ce adună mănunchii.
8. Și cei ce treceau n-au zis: „Binecuvântarea Domnului peste voi, binecuvântatu-v-am pe voi întru numele Domnului”.

Slavă...

PSALMUL 129
Cântarea treptelor.

1. Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne: Doamne, auzi glasul meu.
2. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.
3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea (curățirea).

4. Pentru numele Tău Te-am așteptat (cu răbdare), Doamne; așteptat-a (cu răbdare) sufletul meu spre (în) cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.
5. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.
6. Că la Domnul este mila și multă izbăvire la El, și El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

PSALMUL 130
Cântarea treptelor.

1. Doamne, nu s-a înălțat inima mea, nici ochii mei nu s-au înălțat.
2. Nici n-am umblat întru cele mari, nici întru cei mai minunați decât mine.
3. De nu m-aș (m-am) smerit (în cuget), ci aș fi (am) înălțat sufletul meu, ca cel înțărcat spre maica lui, așa vei răsplăti spre sufletul meu.
4. Să nădăjduiască Israel spre Domnul de acum și până în veac!

PSALMUL 131
Cântarea treptelor.

1. Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată blândețea lui,
2. cum s-a jurat Domnului, a făgăduit Dumnezeului lui Iacov:
3. De voi intra în locașurile casei mele, de mă voi sui pe patul așternutului meu,
4. de voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare, și odihnă tâmplilor mele,
5. până ce voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacov.
6. Iată, am auzit pe el (ea) în Efrata; aflatu-l-am pe el (am aflat-o pe ea) în câmpiile dumbrăvii.
7. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom în locul unde au stătut picioarele Lui.
8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și Chivotul sfințirii Tale.
9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvicioșii Tăi se vor bucura.
10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău.

11. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul (cu adevărită), și nu Se va lepăda de dânsa: Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.
12. De vor păzi fiii tăi așezământul de Lege al Meu și mărturiile Mele acestea, pe care îi voi învăța pe ei,
13. și fiii lor până în veac vor șede pe scaunul tău.
14. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe dânsul (a osebit-o pe ea)¹ spre locaș Luiși.
15. Acesta (Aceasta) e odihna Mea în veacul veacului; aici voi locui, că l-am ales pe el (am ales-o pe ea).
16. Vânatul lui (ei), binecuvântându-l îl voi binecuvânta, pe săracii lui (ei) îi voi sătura de pâine.
17. Pe preoții lui (ei) îi voi îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui (ei) cu bucurie se vor bucura.
18. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului Meu.
19. Pe vrăjmașii Lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar peste Dânsul va înflori sfințenia Mea.

PSALMUL 132
Cântarea treptelor.

1. Iată acum ce este bun ori ce este veselitor, fără numai a locui frații împreună?
2. Ca mirul pe cap, ce se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe marginea îmbrăcăminteii lui.
3. Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munții Sionului.
4. Că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac.

PSALMUL 133
Cântarea treptelor.

1. Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.
2. În nopți ridicați mâinile voastre la cele sfinte și binecuvântați pe Domnul.
3. Binecuvânta-te-va Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă...

---

¹ אֲדָרָתָא se traduce ea, Sionul însemnează pe Maica Domnului și Biserica, vezi Psaltirea în tâlcuirile Sfinților Părinți, vol. II, p. 684, Nota 102.

CATISMA A NOUĂSPREZECEA

PSALMUL 134

Aliluia.

1. Lăudați numele Domnului, lăudați slugi (robi) pe Domnul,
2. cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.
3. Lăudați pe Domnul, că e bun Domnul; cântați numele Lui, că este bun.
4. Că pe Iacov a ales Luiși Domnul, pe Israel spre moștenirea Lui.
5. Că eu am cunoscut că este mare Domnul, și Domnul nostru peste toți dumnezeii.
6. Toate, câte a vrut Domnul, a făcut în cer și pe pământ, în mări și întru toate adâncurile.
7. Ridicând nori de la marginea pământului, fulgerele spre ploaie le-a făcut; Cel ce scoate vânturile din vistierile Sale.
8. Care a bătut pe cei întâi născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoc.
9. Trimis-a semne și minuni (înfricosătoare) în mijlocul tău, Egipte, întru Faraon și întru toate slugile lui.
10. Care a bătut neamuri multe, și a ucis împărați tari.
11. Pe Sion, împăratul Amoreilor și pe Og, împăratul Vasanului și toate împărățiile lui Hanaan.
12. Și a dat pământul lor moștenire, moștenire lui Israel, poporului Său.
13. Doamne, numele Tău este în veac, și pomenirea Ta în neam și în neam.
14. Că va judeca Domnul pe poporul Său, și spre (pe) slugile Sale se va milostivi (le va mângâia).
15. Idolii neamurilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești.
16. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.
17. Urechi au și nu vor auzi, că nici nu este duh în gura lor.
18. Asemenea lor să fie cei ce fac acestea, și toți cei ce nădăjduiesc (se încred) într-înși.
19. Casa lui Israel, binecuvântați pe Domnul; casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul; casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul.
20. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.
21. Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 135
Aliluia.

1. Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.
2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezei-lor, că în veac e mila Lui.
3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac e mila Lui.
4. Celui ce a făcut minuni mari, Unuia, că în veac e mila Lui.
5. Celui ce a făcut cerurile cu pricepere, că în veac e mila Lui.
6. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac e mila Lui.
7. Celui ce a făcut luminători mari, Unuia, că în veac e mila Lui;
8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac e mila Lui.
9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac e mila Lui.
10. Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi-născuți ai lor, că în veac e mila Lui.
11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, că în veac e mila Lui.
12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac e mila Lui.
13. Celui ce a despărțit Marea Roșie în despărțituri, că în veac e mila Lui.
14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, că în veac e mila Lui.
15. Și a scuturat pe Faraon și puterea lui în Marea Roșie, că în veac e mila Lui.
16. Celui ce a trecut pe poporul Său prin pustie, că în veac e mila Lui.
17. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac e mila Lui.
18. Și a omorât împărați tari, că în veac e mila Lui.
19. Pe Sion, împăratul Amoreilor, că în veac e mila Lui.
20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac e mila Lui.
21. Și le-a dat pământul lor moștenire; că în veac e mila Lui.
22. Moștenire lui Israel, slugii Sale; că în veac e mila Lui.
23. Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi Domnul, că în veac e mila Lui.
24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac e mila Lui.
25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac e mila Lui.
26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc (cerului), că în veac e mila Lui.

PSALMUL 136
A lui David pentru Ieremia.

1. La râurile Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus aminte de Sion.
2. În sălcii, în mijlocul lor, am spânzurat organele noastre.
3. Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robii pe noi, cuvinte de cântări, și cei ce ne-au dus (depărtat) pe noi: Cântare cântați nouă din cântările Sionului.
4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?
5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.
6. Să se lipească limba mea de grumazul meu de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca întru începutul veseliei mele.
7. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului, care ziceau: Stricați-l, stricați-l, până la temeliiile lui!
8. Fiica Babilonului, ticăloasa, fericit cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, cu care ai răsplătit nouă.
9. Fericit care va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

PSALMUL 137
Psalm a lui David, Agheu și Zaharia.

1. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, și înaintea îngerilor voi cânta Ție, că ai auzit toate graiurile gurii mele.
2. Închina-mă-voi către Biserica Ta cea sfântă și mă voi mărturisi numelui Tău, întru (pe) mila Ta și adevărul Tău, că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.
3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi; înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea Ta.
4. Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale.
5. Și să cânte întru cântările Domnului, că mare este slava Domnului.
6. Că înalt este Domnul și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

7. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei via; peste mânia vrăjmașilor mei ai întins mâinile Tale, și m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

PSALMUL 138

Întru sfârșit; a lui David, psalm lui Zaharia întru risipire.

1. Doamne, cercatu-m-ai și m-ai cunoscut, Tu ai cunoscut șederea și sculara mea, Tu ai priceput gândurile mele de departe.

2. Cărarea mea și funia mea Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai-nainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

3. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de pe urmă și cele de demult (din început), Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta.

4. Minunată s-a făcut cunoștința Ta din mine, întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.

5. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Și de la Fața Ta unde voi fugi?

6. De mă voi sui în cer, Tu acolo ești; de mă voi pogorî în iad, de față ești.

7. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginile mării,

8. că și acolo mâna Ta mă va povățui, și mă va ține dreapta Ta.

9. Și am zis: Așa dar întunericul mă va acoperi, și noaptea este luminare întru desfătarea mea.

10. Că întunericul nu se va întuneca pentru (de) Tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunericul ei, așa este și lumina ei.

11. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, sprijinitu-m-ai din pânțele maicii mele.

12. Mărturisi-mă-voi Ție, căci cu înfricoșare Te-ai minunat; minunate sunt lucrurile Tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

13. Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, pe care l-ai făcut în ascuns, și statul (ipostasul) meu întru cele mai de jos ale pământului.

14. Cel nelucrat al meu l-a văzut ochii Tăi, și în cartea Ta toți se vor scrie; zile se vor zidi, și niciuna întru dânsii.

15. Iar mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit începătorii lor.
16. Număra-voi pe dânșii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m-am și încă sunt cu Tine.
17. De ai omorî pe păcătoși, Dumnezeule; bărbați ai sânghiurilor, abateți-vă de la mine.
18. Că pricitori (gâlcevitori) sunteți întru gânduri; lua-vor întru deșertăciuni cetățile Tale.
19. Au nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât? Și asupra vrăjmașilor Tăi m-am topit?
20. Cu ură desăvârșită îi uram pe ei, neprieteni (vrăjmași) mi s-au făcut mie.
21. Încearcă-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele.
22. Și vezi de este calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea veșnică.

PSALMUL 139

Întru sfârșit; psalm al lui David.

1. Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de bărbatul nedrept mă izbăvește,
2. care cugetau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.
3. Ascuțit-au limba lor ca de șarpe, otravă de aspidă sub buzele lor.
4. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepti mă scoate, care au gândit să împiedice pașii mei.
5. Ascuns-au mândrii, cursă mie, și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare sminteli mi-au pus mie.
6. Zis-am Domnului: Dumnezeul meu ești Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele.
7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război.
8. Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea celui păcătos; gândit-a împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe.
9. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor îi va acoperi pe dânșii.
10. Cădea-vor peste dânșii cărbuni aprinși, în foc surpa-voi pe ei, în ticăloșie nu vor putea răbda.

11. Omul limbut nu se va îndrepta pe pământ, pe bărbatul nedrept relele îl vor vâna spre stricăciune.
12. Cunoscute-am, că va face Domnul judecată săracilor și izbândă (dreptate) lipsiților.
13. Însă dreptii se vor mărturisi numelui Tău, și vor locui dreptii împreună cu Fața Ta.

Slavă...

PSALMUL 140

Psalm a lui David.

1. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele când strig către Tine.
2. Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.
3. Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele.
4. Să nu abați (pleci) inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să aduc pricinile cele din păcate (pretextându-Ți pricini în păcate),
5. cu oameni cei ce lucrează fărădelegea, și nu mă voi însoți cu aleșii lor.
6. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untdelemnul păcătosului să nu ungă capul meu.
7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune-vrerile lor; înghițitu-s-au lângă piatră judecătorii lor.
8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit; ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.
9. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine au nădăjduit, să nu iei sufletul meu.
10. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege (lucrătorilor fărădelegii).
11. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii; deosebi sunt eu până ce voi trece.

PSALMUL 141

De pricepere, lui David, când era el în peșteră rugându-se.

1. Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.
3. Când lipsea dintru mine duhul meu, și Tu ai cunoscut cărările mele.
4. În calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.
5. Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.
6. Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.
7. Strigat-am către Tine, Doamne; zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.
8. Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.
9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai vârtos (mult) decât mine.
10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.
11. Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

PSALMUL 142

Psalm lui David, când îl gonia pe el Abesalom, fiul lui.

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ia în urechi (ascultă) cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta.
2. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.
3. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea.
4. Așezatu-m-a întru cele întunecate, ca pe morții veacului, și s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu.
8. Să nu întorci fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă.
9. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit.
10. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
11. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

12. Duhul Tău Cel bun mă va povățui la pământul cel drept; pentru numele Tău, Doamne, mă vei via.
13. Întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu și întru mila Ta vei sfârși (prăpădi) pe vrăjmașii mei.
14. Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

CATISMA A DOUĂZECEA

PSALMUL 143

A lui David, către Goliat.

1. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul meu Cel ce învață mâinile mele spre oștire, și degetele mele la război.
2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu și izbăvitorul meu.
3. Scutitorul (Apărătorul) meu și întru El am nădăjduit, Cel ce supune pe poporul meu sub mine.
4. Doamne, ce este omul, că Te-ai (făcut) cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socotești pe el?
5. Omul deșertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca umbra trec.
6. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară; atinge-Te de munți, și vor fumea.
7. Fulgeră fulger și-i vei risipi pe ei, trimite săgețile Tale și-i vei tulbura pe ei.
8. Trimite mâna Ta dintru înălțime; scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor străini.
9. A căror gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta nedreptății.
10. Dumnezeuule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție,
11. Celui ce dai mântuire împăraților; Celui ce izbăvește pe David, robul Său, de sabie cumplită (vicleană).
12. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor străini, a căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor este dreapta nedreptății.
13. Ai căror fii ca niște saduri tinere, înfipite (întărite) întru tinerețile lor.
14. Fiițele lor înfrumusețate, împodobite ca asemănarea templului.
15. Cămarile lor pline, vărsându-se din aceasta în aceea.

16. Oile lor mult-fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor; boii lor grași.
17. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.
18. Fericit-au pe poporul, căruia sunt acestea; fericit poporul căruia Domnul e Dumnezeuul lui!

PSALMUL 144
Laudei lui David.

1. Înalța-Te-voi, Dumnezeuul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.
2. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.
3. Mare este Domnul și lăudat foarte și măririi Lui nu este sfârșit (marginii).
4. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti.
5. Mare-cuviința slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor povesti.
6. Și puterea celor înfricoșate ale Tale o vor spune, și mărirea Ta vor povesti.
7. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura.
8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.
9. Bun este Domnul tuturor și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.
10. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, și cuvioșii Tăi să Te binecuvânteze.
11. Slava împărăției Tale vor spune și puterea Ta vor grăi,
12. ca să facă cunoscute fiilor omenești stăpânirea Ta și slava marii-cuviințe a împărăției Tale.
13. Împărăția Ta este Împărăția tuturor veacuri-lor și stăpânirea Ta întru tot neamul și neamul.
14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale și cuvios întru toate lucrările Sale.
15. Aproape este (Sprijinește) Domnul de toți cei ce cad și îndreaptă pe cei surpați.
16. Ochii tuturor spre Ține nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună-vreme.

17. Deschizi Tu mâna Ta și sature pe tot cel viu de bunăvoință.
18. Drept este Domnul întru toate căile Sale și cuvios întru toate lucrurile Sale.
19. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.
20. Voia celor ce se tem de El va face și rugăciunea lor va auzi și-i va mântui pe dânșii.
21. Păzește Domnul pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde.
22. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvânteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Slavă...

PSALMUL 145

Aliluia; lui Agheu și Zahariei.

1. Laudă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi.
2. Nu vă încredeți spre boieri (începători), spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire.
3. Ieși-va duhul lui și se va întoarce în pământul lui.
4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.
5. Fericit este căruia Dumnezeu lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeu lui,
6. spre Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și cele ce sunt într-însele,
7. spre Cel ce păzește adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi.
8. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pe cei surpați, Domnul iubește pe cei drepti, Domnul păzește pe cei nemernici.
9. Pe orfan și pe văduvă va primi și calea păcătoșilor o va pierde.
10. Împărăția-va Domnul în veac, Dumnezeul Tău, Sioane, în neam și în neam.

PSALMUL 146

Aliluia; lui Agheu și Zahariei.

1. Lăudați pe Domnul, că e bun psalmul; Dumnezeului nostru să l se îndulcească lauda.

2. Zidind Domnul Ierusalimul, risipirile lui Israel le va aduna.
3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiți la inimă și leagă zdrobirile lor.
4. Cel ce numără mulțimea stelelor și pe toate le cheamă pe nume (numește bine).
5. Mare este Domnul nostru, și mare tăria Lui și priceperii Lui nu este număr.
6. Cel ce primește pe cei blânzi, Domnul, și smerește pe cei păcătoși la pământ.
7. Începeți a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru în alăută,
8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pământului ploaie,
9. Celui ce răsare în munți iarbă și verdeată spre slujba oamenilor,
10. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor, și puilor de corb ce-L cheamă pe El.
11. Nu întru tăria calului va voi, nici în pulpele bărbatului binevoiește.
12. Binevoiește Domnul întru cei ce se tem de El și în cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

PSALMUL 147
Aliluia; lui Agheu și Zahariei.

1. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeul tău, Sioane.
2. Că a întărit zăvoarele porților tale, binecuvântat-a pe fiii tăi întru tine.
3. Cel ce pune la hotarele Tale pace, și cu grăsime de grâu te satură.
4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui.
5. Cel ce dă zăpada Sa ca lâna, Cel ce presară negura ca cenușa.
6. Cel ce pune gheața Sa ca pâinile, împotriva feței gerului Lui cine va suferi?
7. Trimite-va cuvântul Său și le va topi pe ele; sufla-va Duhul Lui și vor curge apele.
8. Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndreptările și judecățile Sale lui Israel.

9. Nu a făcut așa la tot neamul, și judecățile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă...

PSALMUL 148

Aliluia; lui Agheu și Zahariei.

1. Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte.
2. Lăudați pe El toți îngerii Lui; lăudați pe El toate puterile Lui.
3. Lăudați pe El soarele și luna; lăudați pe El toate stelele și lumina.
4. Lăudați pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri.
5. Să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.
6. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului; poruncă a pus, și nu va trece.
7. Lăudați pe Domnul de pe pământ, balaurii și toate adâncurile.
8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vijor, cele ce fac cuvântul Lui;
9. munții și toate dealuri-le, pomii roditori (lemnurile roditoare) și toți cedrii;
10. fiarele și toate dobitoacele, cele ce se târăsc și păsările cele zburătoare;
11. împărații pământului și toate popoarele, domnii (începătorii) și toți judecătorii pământului;
12. tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri; să laude numele Domnului, că s-a înălțat numele Lui al Unuia.
13. Mărturisirea Lui pe pământ și în cer, și va înălța cornul poporului Său.
14. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

PSALMUL 149

Aliluia.

1. Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor.

2. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el; și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.
3. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-l cânte Lui.
4. Că binevoiește Domnul întru poporul Său și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.
5. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.
6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor;
7. ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru popoare,
8. ca să lege pe împărații lor în obezi și pe slăviții lor cu cătușe de fier,
9. ca să facă întru dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

PSALMUL 150
Aliluia.

1. Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții Lui, lăudați pe El întru tăria puterii Lui.
2. Lăudați pe El întru puterile Lui, lăudați pe El după mulțimea măririi Lui.
3. Lăudați pe El în glas de trâmbiță, lăudați pe El în psaltire și în alăută.
4. Lăudați pe El în timpane și în horă, lăudați pe El în strune și în organe.
5. Lăudați pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!
Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule *(de trei ori)*.
Nădejdea noastră, Doamne, slavă Ție.